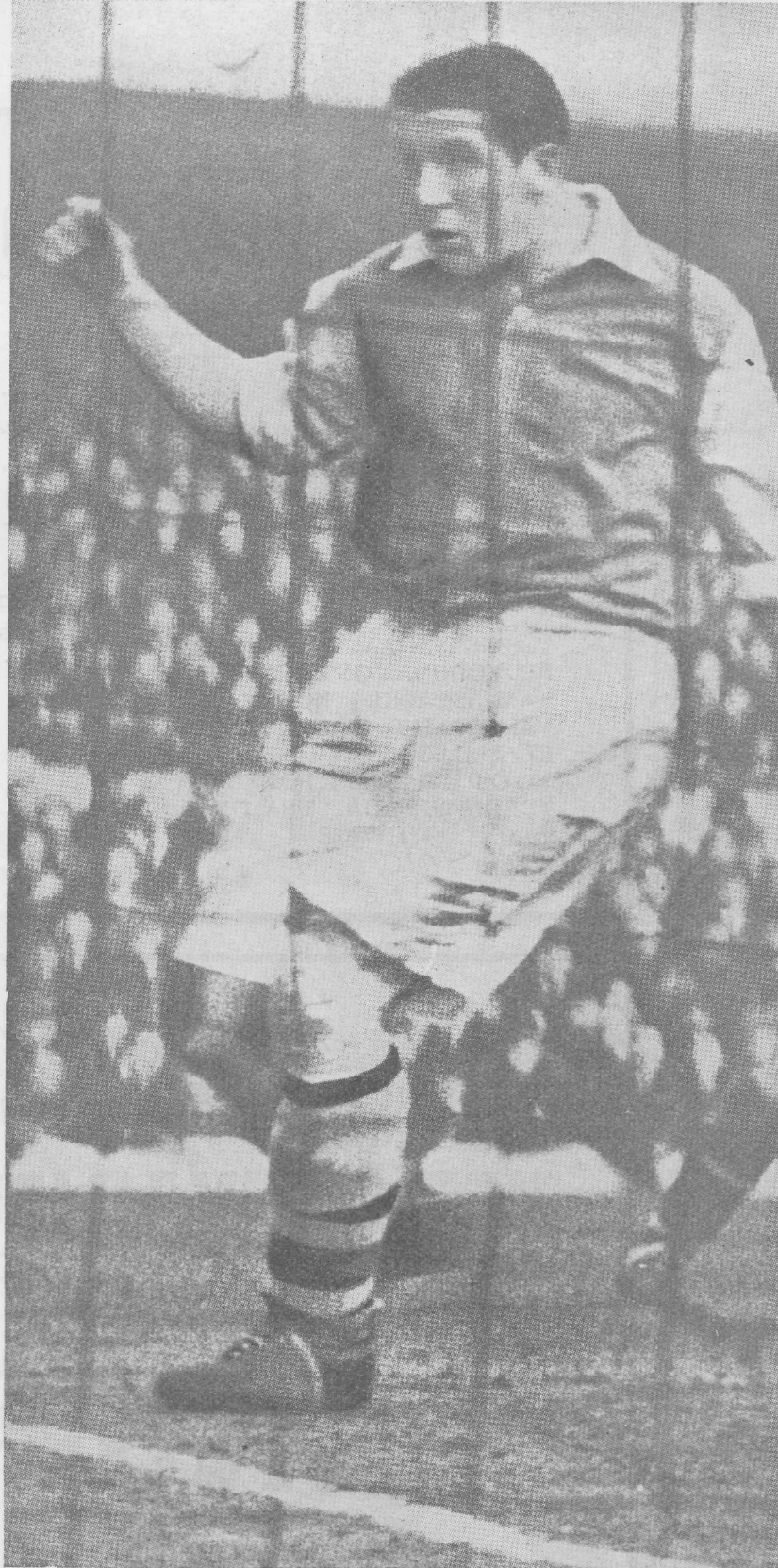

EESTI

S

25
/

POORDILEHTY

Narva Kalevi Manufaktuuri riided

ON TUGEVAD,
ON NÄGUSAD,
ON ODAVAD,
ON SAJA-AASTASE KUULSUSEGA

TÕSINE ISAMAALANE ON SEE,
KEL KODUMAA ON KALLIS, KES
KANNAB AINULT KODUMAAL
VALMISTATUD RIIET, TEADES,
ET SELLEGA TA VÄHENDAB
TÖÖPUUDUST JA ANNAB
TEENISTUST JA LEIBA OMA
RAHVALE

Iga kangas
kannab sää-
rast vabriku
märki:

mida ostmisel
tähele panna

KÄESOLEVAGA ON MEIL AU TEATADA, ET
OLEME LASKNUD MÜÜGILE

VARAKEVADISED UUDISED
ELEGANTSETE JA VASTUPIDAVATE JALANÕUDE
ALAL

UNION

SEE KAUBAMÄRK TAGAB
ENDISELT NÕUDLIKEMAGI
RAHULOLEMIST

ESINDUSKAUPLUSED

TALLINN, VIRU TÄN. NR. 1 JA KUNINGA TÄN. NR. 5

Jalanõude A.-S. „GLOBUS“.

A. S.
TALLINNA KOIEVABRIK

JOHN CARRI PARIJAD

KOPLI TÄN. 33

TELEF. 439.79

T. K. V.

Sisal- ja kookus-

mafid,

linikud ja

vaibad.

OVOMALTINE

on kasulik igalpool, olgu spordi või kutsetöö alal tegetsejatele, kus edu suurel määral oleneb vastupidavusest. «Ovomaltine» aitab suurendada vaimlist ja kehalist võimet. Kas ei peaks Teiegi tähelepanu pöörama sellele oma võimete kindlustamisel?

Saadaval kõikides apteekides ja rohu kauplustes.

Pealadu: A/S «Ephag»
Tallinn: Harju tän. 41 ja
Narva mnt. 42
Tartu: Kompanii 1

Dr A. WANDER A. G. BERN, SCHWEIZ

OVOMALTINE terwendab ka Teid!

EESTI SPORDILEHT

SPORDITEADUSLIK KUUKIRI

19. AASTAKÄIK

Nr. 4 APRILL 1938

Eesti Spordileht ilmub Eesti Spordi Keskliidu väljaandel iga kuu 20. päeval. **Toimetus ja talitus:** Tallinn, Harju 48-6. Tel. 444-28. Talitus avatud iga äripäev kl. 9—3.

TELLIMISHIND: aastaks 3 krooni, $\frac{1}{2}$ a. 1 kr. 50 snt., $\frac{1}{4}$ a. 75 snt.

Välismaale aastaks 5 krooni, $\frac{1}{2}$ a. 2 kr. 50 snt., $\frac{1}{4}$ a. 1 kr. 50 snt. Tellimiste vastuvõtm. talituses, kõigis postkontorites ja ajakirjanduse kontorites.

Toimetaja: AADU ADARI.

Meie spordi tänapäev

K. TERRAS, Eesti Spordi Keskliidu esimees

Alljärgnevad read on mõeldud sissejuhatusena spordi suursündmusele, milleks on käesoleva kuu lõpul maadluse-euroopavõistlused.

Eestile ja Eesti spordile tähendavad need võistluste palju. Juba ainuüksi see asjaolu, et nende võistluste korraldamine usaldati meile, on suurimaks tunnustuseks meie maadlusspordile rahvusvahelises ulatuses. Euroopavõistluste päevadel koondub kogu spordimaailma tähelepanu Eesti riigile ja tema pealinnale, kus need võistlused aset leiavad. Eesti spordiliikumise juhtidel on põhjust sel puhul ainult kahetsust tunda, et meil Tallinnas puudub veel Spordihooned, kus oleks võimalik korraldada neid võistlusi paremini. Kuid meid lohutab siiski see teadmine, et Estonia teatriseltsi ja osaiühisuse juhatusel lahkel vastutulekul on meil võimalus oma maadlusmatti asetada sellesse majja ja ruumi, mis on olnud meie rahvuslike ürituste keskkohaks juba aastakümneid.

See eriline tähelepanu, mille osaliseks saab lähemal päeval meie spordiliikumine, eriti maadlussport, õigustab ja kohustab meid valgustama neid aluseid, millistele on rajatud meie tänapäeva spordiliikumine, ja selgitama neid küsimusi ja probleeme, mis viimasel ajal üles kerkinud.

Kui varemadel aegadel oli kehalisel kasvatusel ja spordil meie noorsoo kasvatamise üldprotsessis võrdlemisi õige väike osatähtsus, siis nüüd võime rahuldustundega konstateerida, et olukord on tugevasti muutunud selle osatähtsuse tõstmise kasuks.

1. jaanuaril 1938. a. kehtima hakanud uus Eesti Vabariigi põhiseadus rõhutab ka kehalise kasvatuses vajadust ja tähtsust, kui ta ütleb, et „noorte kasvatamine vaimselt, kõlbeliselt ja kehaliselt tublideks ning väerikaiks Eesti kodanikeks on vanemate kui ka riigi ja omavalitsuste tähtsamad ülesanded“. Eesti spordiliikumine on püüdnud alati seda ülesannet jõudumööda täita ja taotleb seda ka tänapäev. Rakendudes kehalise kasvatuses teenistusse on Eesti spordiliikumine võtnud oma programmi väga mitmekesised spordialad selle

Eesti Spordilehe käesoleva numbriga kaanel on toodud inglise parima profimeeskonna Arsenali tank Drake, kellelt sageli näeb väravaid
Inglismaal on hooaeg lõpul, meil aga algamas.

ainsa peasihiga, et tõmmata kaasa nii noori kui vanu, nii mehi kui naisi, et võita neid kõiki spordile ja kehalisele kasvatuses nende erihuvide, kalduvuste ja võimete kohaselt. Seepärast on alusetud etteheited meie spordiliikumise juhtivatele keskustele, nagu eelistaksid nad rekordsporti ning ei hoolitseksid tarvilisel määral massispordi eest. Selle juures harilikult mõeldakse rekordspordi all kõiki võistlusspordi alasid ja massispordi kujutatakse ette ilma võistlusmomentita. Selline spordialade klassifikatsioon iseenesest tundub mulle arusaamatusena. Võistlusmoment on kohaldatav igale spordiharule ja on ühtlasi ka iga spordiharu arenemise elulisi ja olulisi eeltingimusi. See on maksev nii kergejõustiku, raskejõustiku jne. kohta, kuid samuti ka vee-spordi, suusaspordi ja võimlemise alade kohta.

Võtame näiteks võimlemise. Tõsi küll: neile, kellele võimlemine on muutunud teatavaks programmi-küsimuseks, kas tervislikel põhjustel või ühenduses mõne teise võistlusspordi alaga, pole võistlusmoment ei oluline ega tähtis. Kuid sellele suurele võimlejate perele, keda organiseerib praegu võimlejate liit, on võistlus niisama tarvilik, nagu on seda võistlus igale teisele spordialale.

Kui meie aga organiseerime üle maa võimlemis-grupid ja instrueerime neid ainult selleks, et kord 4—5 aasta järele neid kokku tuua Tallinna Eesti Mängudele, siis jõuame varsti pettunud lõhkise küna juure tagasi.

Peab arvestama tõsiasja, et praegustes oludes on võimalik Eesti Mängudel esineda ainult 5.000—6.000 võimlejal (s. o. neljas grupis — mehed, naised, poisid, tüdrukud — 1.200—1.500 võimlejat grupis), kuna Kadrioru staadion ei võimalda suuremat arvu. Seega siis suuremale osale võimlejaist Eesti Mängudel esinemine osutub võimatuks. Ja kui see nüüd nii on, siis tahaksin ma küsida, kuidas toimub siis gruppide või rühmade valik Eesti Mängudele, kui ei ole võistlust? Olen veendunud, et võistlus ühel või teisel kujul peab paratamatult ka võimlemisega kaasas käima. Ja mispärast karta võistlust? Elu ise on suur võitluse ja võistluse

areen, kus iga inimolevus on sunnitud esinema. Spordivõistlused karastavad inimese keha ja teritavad ka ta vaimu, et ta suudaks eluvõistlust väärikalt kaasa teha. Muidugi liialdused on ka siin lubamatud, kuid meie hoidumegi neist.

Meie spordiliikumise ja kõigi meie sportlike ürituste kõrgemaks eesmärgiks on ja jääb kaasaitamine noorte kasvatamisel, et neist võrsuksid tublid ja väärikad Eesti kodanikud, kes suudaksid Eesti nime ikka aus hoida ja seda järgnevatel põlvetele sellisena ka edasi anda.

Meie tänapäeva spordiliikumine on võtnud ulatuse, millistel ta pole varemadel aegadel kunagi olnud. Spordiga tegelevate isikute ja organisatsioonide arv on järjest kasvamas. Ma toon mõned arvud. Eesti Spordi Keskliidus on praegu registreeritud 157 organisatsiooni üle 30.000 liikmega täiskasvanuid ja ühe-aastase tegevuse järele on registreeritud 160 organisatsiooni umbes 8.000 liikmega noori. Peale selle on hulk organisatsioone, kes tegutsevad ainult maakonna piirides ja seepärast Eesti Spordi Keskliidus registreeritud ei ole, kuid kuuluvad siiski maakonna-instruktorite töövaldkonda.

Selle suure sportlastepere huvides on, et meie spordiliikumise juhtimine oleks korraldatud hästi. Viimaste aastate jooksul on meil korda läinud nii mõndagi sellel alal teha, kuid ka tegemata on veel palju.

Meie spordiliikumise juhtimine toimub tänapäeval kahte pealiini mööda: üks liin ühendab Spordi Keskliidu juhatust, kui meie spordiliikumise juhtimise keskust, spordiseltsidega ja -ühingutega eriliitide kaudu, kuna teine liin loob ühenduse samade asutuste vahel maakonnaliitude kaudu. Teiste sõnadega, spordiseltsid ja -ühingud koonduvad erialade järgi eriliitudesse, kes omakorda kujundavad Spordi Keskliidu ning kelle esimehed kuuluvad Spordi Keskliidu juhatusse, kuid samal ajal on samad spordiseltsid ja -ühingud koondatud territoriaalselt maakonnaliitudesse, kes on samuti Spordi Keskliidu liikmed ning kelle esimeeste esindajad kuuluvad ka Spordi Keskliidu juhatusse.

See juhtimise moodus annab võimaluse juhtida sportlikku tegevust erialade järgi üleriiklikult, kuid ühtlasi võimaldab ta ka territoriaalset juhtimist (maakondade kaupa) kogu spordiliikumise ulatuses. Sellele vastavalt on kujundatud ka juhtimise ja instrueerimise tehniline aparaat. Spordi Keskliidu juhatuse juures asub spordiinspektor, kelle järelevalvel töötavad Spordi Keskliidu juhatuse poolt ametisse määratud eriala õpetajad vastavate eriliitude juures ja maakonna spordiinstruktorid maakonnaliitude juures.

Konstruksioonilt näib kogu see juhtimise aparaat olevat kõigiti korras, kuid tegelikult töö juures ilmneb mõnikord ka puudusi. On ju ka arusaadav, ega see pole mõni mehaaniline aparaat, mille laitmatuks töötamiseks on tarvilised kindlustused olemas. Siin on tegemist elavate inimestega, kelle soovid, arusaamised ja tõekspidamised ei tarvitse kaugeltki ühtuda. Ometi on aga juhtivad keskused kohustatud selle järele valvama, et ei saaks tekkida sellist olukorda, kus nende soovide, arusaamiste ja tõekspidamiste erinevused võiksid kahjulikult mõjuda meie spordiliikumisele. Kuid seda ülesannet suudavad need keskused täita siis, kui nad on varustatud tarviliku autoriteediga, kui nende sõna maksab ka ilma erilise sanktsioonita.

Kui 1934. a. hilissügisel ma asusin Eesti Spordi Keskliidu esimehe kohale, siis oli minu esimeheks mureks teede ja abinõude leidmine ebaterve õhkkonna kaotamiseks Spordi Keskliidu juhatuse eneses, kui ka Keskliidu juhatuse ja Kehakultuuri Sihtkapitali Valitsuse vahekordades, ja sellega ühenduses ka Spordi Keskliidu juhatuse autoriteedi tõstmine. Keskliidu põhikiri muudeti ja see oli kasuks. Vahekord Spordi Keskliidu juhatuse ja Sihtkapitali valitsuse vahel muutus normaalsemaks nende tegevuse piiride täp-

Riigisekretär K. Terras,
Eesti Spordi Keskliidu esimees

sustamise teel. Hiljem Spordi Keskliidu esimehe määramine ka Sihtkapitali Valitsuse esimeheks lahendas selle küsimuse lõplikult.

Spordi Keskliidu põhikirja muutmisele pidi järgnema ka eriliitude põhikirjade revideerimine, kuid see töö on tänini tegemata. Ma näen aga nüüd, et aeg on kätte jõudnud, millal ka selle töö juure peab paratamatult asuma. Ja paratamatuks on teinud selle sammu astumine Raskejõustikuliidu esindajatekogu viimane koosolek. See koosolek oli väga õpetlik. Euroopamaadlused seisavad ukse ees, ettevalmistustöödega on jõutud kulminatsioonipunkti, ja siis esindajatekogu, valimisi toimetades, otsustab maadluste peakorraldaja juhatusest välja jätta ehk, teiste sõnadega, selle töö juurest kõrvaldada. Millised olid selle otsuse tõelised motiivid, põhjused, see pole praegusel korral oluline, oluline on aga küll asjaolu, et esimaadluste ettevalmistustööde käigust see tingitud ei olnud. Selle otsuse tulemuseks oli ka veel see, et liidu esimees keeldus kategooriliselt oma kohale edasi jäämast.

Et tekkinud olukorrast väljapääsu leida, tuli minul ja Keskliidu esimehel sekka lüüa, euroopavõistluste korraldamiseks erikomitee ellu kutsuda ja senist peakorraldajat paluda edasi tegetsetada.

Seekord oleme siis sellest ebameeldivast olukorrast kuidagi välja rabelanud. Kuid kes garanteerib, et tulevikus meil seda enam ei kordu? Seepärast arvan mina tarviliku olevat esineda eriliitude põhikirjade muutmise kavaga, mille peamõte seisaks selles, et liidu esinduskogu valib esimehe ja esimehe ettepanekul juba teised juhatuse liikmed. Ühtlasi esimehele peaks jääma õigus tarbekorral sundida juhatuse liiget lahkuma, kui koostöö osutub ebasobivaks. Liidu esimees oleks vastutav, et liidu juhatuse tegevuses valitseks kooskõla.

Need muudatused eriliitude põhikirjades piiravad küll teataval määral esinduskogude võimkonda, kuid selle eest loovad eeldusi teguvõimsate juhatuste moodustamiseks. Ma lootan, et sporditegelased ja ka laiemad spordihuvilised ringkonnad olukorda õieti hindavad ning meie spordiliikumise parema tuleviku nimel ka minu kavatsusi eriliitude põhikirjade suhtes kõigiti toetavad.

Meie spordiliikumine, mis on rajatuä eraühingute ja nende liitude organisatsiooni põhimõtetele, et olla elujõuline, vajab ühtlast, kooskõlastatud ja koordineeritud juhtimist. Meil leidub inimesi, kes meie spordiliikumisele näevad õnnistust riigivõimu juhtimisele üleminekus, nagu see on läbi viidud meie lõunapoolse naabri juures. Ei saa ju salata, et sellel on teatavaid paremusi, kuid vaevalt see meile siiski sobib. Jääme oma organisatsiooni juure, nagu see on meil välja kujunenud, kuid püüame teda kõvendada, püüame ühtlasi vabastada teda kõigest sellest, mis teda võib nõrgestada.

Mõni kuu tagasi esines Võimlejate Liidu juhatus valitsusvõimu esindajate juures märgukirjaga, milles põhjendati erikeskliidu — Võimlejate Keskliidu — ning vastavate maakonnaliitude ellukutsumise vajadust. See kava ei leidnud pooldamist, kuna see meie spordiliikumisele oleks tähendanud jõudude killustamist. Ja ma ütleksin veel rohkem: see oleks tähendanud meie sportlaskonna jagamist kahte leeri, ja nimelt — kahte v a e n u l i k k u leeri. Näib, et Võimlejate Liidu juhatusele lähedalseisjad tegelased pole sellest mõttest praegugi veel loobunud. Võimlejate Liidu väljaandel ilmvas E e s t i V ö i m l e j a s kirjutab keegi sõna-sõnalt järgmist: „Meile on saanud selgeks, et on tarvis kutsuda ellu uuesuunalisi algatusi Eesti Spordi Keskliidu tegevuse kõrvale. Paljudele tundub, et selline soov killustab ja lõhub seda tööd, mida Eesti Spordi Keskliit kehalise kasvatusel alal on teinud. Ometi on see tarvilik, kui tahame oma kehalisele kasvatusel luua laia ja kandvat alust“.

Selle kirjutise puhul tuleb ainult tõsisest kahetsust avaldada, et meil leidub tegelasi, kes teadlikult sihivad Spordi Keskliidu töö lõhkumisele, et Eesti Võimleja sellistele mõttevahetustele annab ruumi.

Teatavasti kuulub võimlemise ala Eesti Spordi Keskliidu korraldamisele ja juhtimisele samadel alustel ja korras, nagu kõik teisedki spordialad, ja nimelt —

eriliitude kaudu. Võimlemisala eriliiduks on Võimlejate Liit, kelle esimees kuulub Eesti Spordi Keskliidu juhatusse nagu teistegi eriliitude esimehed. Spordi Keskliidu arvel peetakse ametis kõrgepalgaline võimlemisala õpetaja, kelle koht on praegu vaba, kuna Võimlejate Liit pole veel esitanud kandidaati sellele kohale. Maakonna-instruktorite kaadrit saab Võimlejate Liit kasutada paremini, kui ükski teine eriliit, kuna instruktoritelt nõutakse eeskätt selle ala tundmist.

Eesti Spordi Keskliidu juhatus on omalt poolt kõik teinud, et võimlemisala korraldamine võiks hoogsalt edeneda. Kui aga võimlemisala tegelased leiavad, et siin midagi korras ei ole, siis soovitaksin rohkem tähelepanu pöörata oma lähemale ümbrusele. Põhimõttelisi lahkuminekuid spordiliikumise suuna küsimustes pole Spordi Keskliidu juhatuse ja Võimlejate Liidu vahel olnud ega olla võinudki, kuna siamaani pole ei üks ega teine neid küsimusi vaidluskorras üles tõstnud. Seda vähem on siis ka sisulist põhjust uue keskliidu asutamise mõtet ikka veel edasi arendada.

Meie kehalise kasvatusel ja spordiliikumisele edu pant peitub ühises kooskõlastatud hoogsas töös, mitte aga selle töö ja töötegijate laialiskutumises. Meie juhtimõtteks peab olema kõigi sellel alal tegutsevate jõudude koondamine.

Ja sellest lähtekohast väljudes tahaksin ma veel puudutada üht küsimust, ja nimelt — Eesti Tööliisspordiliidu küsimust. Meil on puudunud kontakt selle liiduga täiel määral. Ometi ei saa seda aga meie oludes pidada kuidagi loomulikuks. On vaja otsida teid ja võimalusi, et ka see küsimus leiaks otstarbekohase lahenduse. Ma arvan, et ei oleks üleaarne, kui korraldataks nõupidamine Tööliisspordiliidu juhtidega, et selgusele jõuda, milliste vahekordade loomiseks meil on olemas eeldused.

Need on küsimused ja probleemid, mis meie spordi tänapäev on akuutselt esile tõstnud ning milliste lahendamist nõuab kehalise kasvatusel normaalne areng. Valmistagu euroopavõistluste päevad nende lahendamiseks soodsamat pinda ja andku need päevad meile kõigile selle teadmise, et spordiliikumine aladele vaatamata peab kujundama ühe tervikulise liikumise, mis oleks suunatud kogu meie rahva tubliiduse ja elujõu tõstmisele.

K. TERRAS.

Maikuu esimestel päevadel ilmub

E. SPORDILEHE EUROOPAVÕISTLUSTE ERINUMBER

kriitika, märkmete, kildude, jutuajamiste ja täielise reportaashiga greeka-rooma maadluse euroopavõistluste kohta meie eriasjatundjate sulest.

Kes eestlastest järgmine euroopameister maadluses ?

Pealkirjas toodud küsimust — Kes eestlastest järgmine euroopameister maadluses? — üles seades, võtame kõigepealt teadmiseks, et seni oleme nelja eestlase isikus kokku saavutanud kõigi aegade kohta viis euroopameistri-tiitlit. N. ü. otsa avajaks oli ei keegi muu kui Georg Hackenschmidt, veel sel ajal, millal ta alles oli siirdumas elukutseliseks. Ta võitis tiitli esimestel euroopavõistlustel, mis 1898. a. korraldati Viinis, kus võistlusi peeti veel alles ühes kaalus. Järgmise eestlasena tuli tiitli saavutamisele toime O. Kaplur — 1912. a. jällegi Viinis. Olgu vahel palana märgitud, et enne maailmasõda peeti euroopavõistlusi peamiselt Viinis ja Budapestis.

Nii Hackenschmidt kui ka Kaplur said esineda üksnes Vene tsaaririigi värvides. Teine ajajärk algas pärast maailmasõda, millal esimesed euroopavõistlused korraldati alles 1925. a. Milanos. Rahvusvaheline maadlusliit — IAWF — arvestab õieti ainult nende euroopavõistlustega, millele algus pandi pärast maailmasõda. Nii on Tallinnas peatselt toimuvad euroopavõistlused IAWF-i „ajaarvamise“ järgi alles üheteistkümnendad, mitte aga kahekümneistmendad, nagu nad tegelikult on.

IAWF-i euroopavõistlustel on Eesti saavutanud kolm euroopameistri-tiitlit. Kaks korda järjest — 1926. a. Riias ja 1927. a. Budapestis — tuli sulgkaalumeistriks Voldemar Väli. Kui veel juure arvestada, et V. Väli tuli 1928. a. Amsterdami ka olümpiavõitjaks, siis võime rääkida koguni n. ü. hat-trickist! See on saavutus, mille kordamisele eestlastest väga lähedal oli ainult K. Palusalu, kui ta lisaks Berliini olümpia ja Pariisi euroopavõistlustele oleks saanud startida ka Tallinna euroopavõistlustel. Nagu viimasest lausest võib järeldada, oli neljandaks eestlaseks meile viienda euroopameistri-tiitli toojana Kristjan Palusalu. Tema aga lõpeb Eesti euroopameistrite senine nimekiri. Õigustatult võiks veel juure võtta olümpiavõitjaid, sest kes oma kaalus tulnud parimaks olümpiatel, mis võrduvad maailmavõistlustele, on samuti ka euroopameistri-tiitlit väär. Sellistena võiks siis nimetada veel Eduard Pütseppa ja Osvald Käppa, kellest eelpool pole veel juttu olnud. Ametlikult nende olümpia-kuldmedalid siiski ei ole ühtlasi euroopameistri-tiitlid. Kokku on aga kuus eestlast saavutanud kümme tiitlit olümpiamängudel ja euroopavõistlustel.

Nüüd tuleme tagasi küsimusele, kes eestlastest võib järgmisena euroopameistri-tiitli. Lähemad võimalused selleks on mõistagi Tallinna euroopavõistlustel, mis peetakse käesoleva kuu 24.—27. päevani.

Oma alljärgnevatel ridadega tahame aga olla niivõrd „sihilikud“, et ei lääbe Eestile ennustada Tallinna euroopavõistlustel ühtki meistritiitlit. Poleksime seda teinud ka siis, kui oleks startinud K. Palusalu, sest parem on loota vähem, mis puhul seda täiuslikum on rõõm, kui lootused täituvad oodatust suuremal määral.

Kui nüüd siiski analüüsida kaalude järgi, kas meil üldse on väikestki lootusekiirt kuldmedalile, siis võiksime näha järgmist.

Kärbeskaalus esindab Eestit E. Sikk. Kaasa arvamata maavõistlused, pole ta veel ühelgi rahvusvahelisel suurvõistlusal tulnud auhinnale, kuigi tema suhtes mõningal määral oleks lootusi asetatud. Tõsi on ju, et E. Sikk eelseisvatele võistlustele läheb rohkem kogeenuna, kuid tiitel läheb siiski kas soomlasele V. Perttusele või kellelegi teisele.

Sulgkaal on meil V. Välja siirdumisest saadik ker-

gekaalu jäänud nõrgimaks kaaluks. H. Kaaremäe, kes praegu meeskonda määratud, üritas hästi Pariisi euroopavõistlustel, tulles seal neljandaks. Et ta nüüd teeks kolm hüpet kõrgemale, ei ole tõenäoline. Selle kaalu kindlmaid kandidaate kuldmedalile on soomlane Kustaa Pihlajamäki.

Kergekaalus on jällekordselt tules vana veteran V. Väli, kes Eestile toonud kõige rohkem maadlusmedaleid, nende hulgas ka kullast. Kuid uuem põlv on temast juba mööda rühkinud. See kaal on ka eelseisval turniiril kõige raskemaid, kuna koos on rida võrdvõimelisi ja hea klassiga mehi. Kuldmedalit Eestile siin pole loota.

Kergekeskkaalus on E. Puusepp stabiilselt püsinud ühesuguses vormis, kuid ühtlasi tähendab see, et temas pole märgata võimete tõusu. Sõltuvalt loosiõnnest ta võib pääseda ühele auhinnale, kuid kuldmedalile seekord veel mitte. Kuldmedali pärib oletatavasti sakslane W. Schäfer, kuid suuresti kaheldavalt.

Keskkaalus oleme medaleid võitnud ka varem. Viimati tuli sellega Pariisis toime V. Mägi, kes aga nüüd rivist on väljas. Käesoleva hooaja algul tundus V. Frooman, kes määratud rahvusmeeskonda, Mäest paremana. Seega ei tohiks Froomanile asetada vähemaid lootusi kui Mäele. Kuid selle kaalu kolmeks tippmeheks on Ivar Johanson, Ludvig Schweikert ja itaallane Gallegatti, kelle vahele üldse on raske pageda, rääkimata kuldmedalile pääsmisest.

Poolraskekaalus on ületamatuks meheks rootslane A. Cadier. Järjekorras pretendeerivad auhindadele sakslane Seelenbinder ja soomlane Härmä. Meie esindajana N. Karklinil on võimalus end veel kõrgemale töötada kui tal seda oleks olnud raskekaalus. Kuid kui ta ka võidaks kõiki teisi, siis Cadier jääks vahest ikkagi komistuskiviks.

Raskekaalu suureks kolmikuks peetakse rootslast J. Nymani, türklast Mehmed Cobani ja eestlast J. Kotkast. Kuid veel on teadmata, kes sakslastest tuleb raskekaalu. Kindlamateks pretendentideks kuldmedalile on Nyman ja Coban. Kas Kotkal õnnestub pääseda ühele auhinnale, võib peale mehe enda võimete sõltuda ka loosiõnnest.

Ülalnähtust ei saa üheski kaalus loota Eestile euroopameistri-tiitlit, kuigi absoluutselt võimatu see ka ei ole. Kordame veel kord, et vägagi palju sõltub ka loosiõnnest. Peaksime olema rahul, kui meie maadlajatel õnnestub võita kas või üksainuke medal, ükskõik missugusest metallist. Nende ridade kirjutaja on siiski niivõrd suur optimist, et julgeb mängida sellele, et Eesti saavutab eelseisvatel võistlustel vähemalt viisi punkti. Kuid see on mäng rohkem õnnele. Kui palju õnne saab osaks Eestile, seda näitavad võistlused.

Eesti sihiks euroopavõistluste korraldamisel polegi minna Euroopat võitma, vaid tunda meelitust juba ainult sellest, et meile usaldati nende võistluste korraldamine. See on vast üheks suurimaks sündmuseks ei tea kui paljude aastate kohta. Kuid kui meie maadlajad teevad kõik, mis võimalik, võib neil õnnestuda arvatust paremini.

Vaatamata sellele, et ülaltoodud ridadega pole ühelegi eestlasele ennustatud euroopameistri-tiitlit eelseisvatel võistlustel jääb meie kirjutuse pealkiri siiski kohale. Kui ei tule uut eestlast euroopameistriks Tallinnas, siis jääb tuleviku suhtes ikkagi püsima küsimus: kes eestlastest järgmine euroopameister maadluses?

A. ADARI.

VEERANDAASTA RAPORT

Kindlaks kujunenud kombe kohaselt avaldame alljärgnevalt kokuvõtlikku ülevaate erialade-õpetajate tegevusest ja ülesannetest järjekordse veerandaasta kohta, mis on käesoleva aasta esimene. Üldiselt on töö läinud endist rada, vastavalt sellele, kuidas kellelegi tema eriala hooaeg või mitte-hooaeg on ette dikteeritud.

SKN üldjuht G. Kalkun märgib, et 4. jaanuaril haridusministeeriumi poolt kokkukutsutud noorsooorganisatsioonide esindajate koosolekul selgus SKN ülesanne noorsoo spordiliikumist juhtiva keskusena. See annab nüüdsest peale kindlakujulised põhimõtted ja sihtjooned SKN tegevuseks. Peale tavalise propagandatöö on jätkatud organiseerimist. Selleks tuli G. Kalkunil teha mitu sõitu provintsi, et korraldada kursusi või abistada noortesporti ürituste läbiviimist. Lisaks kõigele viibis ta 26. veebr. — 10. märtsini Soomes, Vierumäel poiste talikursustel. Kodumaal korraldas kaks kursust noorte spordijuhtidele.

Suusatamisõpetaja Aleksander Peepre oli ülesannete täitmisel esimest veerandaastat. Kõigepealt viibis Otepääl. Selgus, et sealne hüppemägi maandumisnõlvaku puudumisel ei saa üldse tulla kõne alla hüppemäena. Tema korraldusel lasti trampliin õhku ja ehitati uus ajutine mägi sobivamale kohale. Veel tuli Otepääl anda kursusi ja abistada võistluste läbiviimist. Edasi viibis Rakveres ja Valgas SKN korraldatud talikursustel suusatamisõpetajana. Oli kaasas Eesti suusatajate-meeskonnaga Lahtis. Sealt nähtust ja kuulust pidas hiljem Kalevi ruumes loengu. On asunud kahe suusaõpetuse koostamisele, kasutades Soome spetside näpunäiteid ja kirjandust.

Tõsteõpetaja A. Mäll jätkas oma tavalist tööd instrueerimise ja propaganda alal. Väljasõite teostas kümnesse kohta, milleks kulus 24 päeva. Konstateerib, et harjutamise võimalused peagu kõigis käidud kohtades on head, peale Narva, kus need halvad, ja Rakveres, kus rahuldavad. Majanduslikud võimalused on kohtades aga suuresti erinevad, samuti vastavate koha-pealsete juhtide tublidus. Mõnes kohas võis märgata koguni ükskõiksust juhtide seas.

Kokku võttes leiab A. Mäll, et tõstmine on maal hästi levinud. Kuid sellele tuleb panna veel suuremat rõhku, milleks raskejõustikuliit peaks astuma samme, et tõstesport maadluse ja poksi kõrval ei jäetaks tahaplaanile. Tuleb kasutada praegust head momenti tõstesporti viimiseks veel kõrgemale. Leiab, et Eesti meistri-võistlused tõstmises pole õnnestunud osavõtjate arvult, kuigi oli võimalusi tunduvalt rohkemal arvul tõstjate toomiseks võistlustele. Eeskujuks toob selles mõttes kaitseliidu üleriigilisi võistlusi.

Kergejõustiku õpetaja E. Tamm jätkas talviseid instrueerimissõite, viibides seitsmes linnas. Igalpool oli osavõtt tundidest hea. Mõnes kohas tuli kokku nii palju sportlasi, et neid tuli jagada kahte rühma. Ka

Tallinnas võis märgata head hoogu. Alates 13. märtsist üüris kergejõustikuliit Gonsiori tän. maneeshi kõigile Tallinna seltsidele harjutustundide korraldamiseks iga pühapäeva hommikul. See on eelteeninguna sobiv eriti hüppajatele ja heitjatele. E. Tamme juhtimisel on neis tundides viibinud tavaliselt 15 kergejõustiklast. Kuid meeles tuleb pidada, et suur osa mehi harjutab veel eraldi.

Kokkuvõttes märgib E. Tamm, et meil ollakse üldiselt teadlikud talvise töö tähtsusest. Kuid provintsisides pidurdavad tööd teadlike juhtide puudus. Korraldada kavatsesid kursused peaksid selle puuduse kõrvaldama.

Parikas
TALLINN

MEISTERFOTOGRAAFID
KUNINGA 2

ATELJEE AVATUD: KL. 9—5. PÜHAP. K. 11—2

MAITSERIKKAD
PILDISTUSED

Tenniseõpetaja B. Lepik konstateerib, et tennise-tundide ja kursuste najal võib tänavu oodata tennisiste pere kasvamist. Osavõtt kursustest on olnud elav. Tegevus on elav olnud ka eliitmängijate tundides, mille tõttu võib loota, et eeloleval hooajal üldine tase tõuseb. B. Lepik viibis ka Helsingis Põhjamaade suurturniiril, millel saadud muljetest ja tähelepanekutest kirjutas pikemalt E. Spordilehes.

Jalgalliõpetaja E. Saar rakendati kogu veerand-aastaks tööle Tallinna liiduklassi juure, kellele sisetreeninguks üüriti Gonsiori tän. maneesh. Harjutused kestsid 12. jaanuarist 24. märtsini, mille vältel tuli anda 61 treeningtundi. Osavõtjaid kõigis tundides kokku oli 1009. Keskmiselt pani iga selts välja igasse tundi 11—19 mängijat. Treening oli kaheksagune: konditsiooni arendamine ja puht-pallitehniline. Pealeselle käidi pühapäeva hommikuti käigutreeningul vabasse loodusse.

Maadlusõpetajal Anton Ohakal tuli tegutseda esimest veerandaastat. Juhtis Tartumaa spordiliidu poolt 14.—15. jaan. korraldatud raskejõustiku-kursusi ja oli keskliidu raskejõustikukursustel lektoriks. Valmistas ette ja treenis maadlejate rahvusmeeskonda maavõist-luseks Soomega ja euroopavõistlusteks.

Käsiõpetaja H. Niileril oli veerandaasta pühendatud peamiselt eliitsportlastele, keda tuli ette valmistada korvpallimaavõistlusteks. Peale selle käis Petseris andmas algnäpunäiteid käsipalli alal. H. Niileri kogemused pärast maavõistlusi on järgmised:

1. Meeskond peab mängima oma linna pinnal (mõistagi siis, kui maavõistlus määratud Eesti pinnale). Ei ole mõeldav, et tartlased mängiksid Tallinnas ja ümberpöörduks.

2. Meeskonna treener peab olema erapooletu isik, kes ei kuulu ei Tallinna ega Tartu meeskonda. Või antakse võitja meeskonna treenerile rahvusmeeskonna treeneri õigused. S. t. liit peaks palkama õpetaja kogu ajaks tema tööle või palkama kaks õpetajat, üks Lõuna- ja teine Põhja-Eestile.

3. Liidu põhimääruste järgi töötamine on vähe tulutoov, kuna juhatuses leidub isikuid, kes sageli on rohkem väljas oma seltsi huvide eest kui üld-huvide eest.

Poksiõpetaja N. Maatsoo juhatab rahvusmeeskonna treeningut maavõistlusteks (algul oli ette nähtud maavõistlus ka Saksaga). Kurbad treeningruumide puudumise üle. Muusse töösse puutuvat käis provintsis paljudes kohtades instrueerimisreisidel.

KALMA=SAUN

Lihavõtteks:

teisip.	12. aprillil	kella	11—11.
keskn.	13.	„	11—11.
neljap.	14.	„	10—11.
laup.	16.	„	10—9.

V. Vaiksaar

Käik üleminekuhooaja treeninguna

Lähemal ajal asuvad sportlased, kes tegelevad suvel harrastatavate spordialadega, täiel rindel tegevusse oma erialadel. Juba ongi käimas ettevalmistus selleks. Käsil on väga tähtis järk — nimelt üleminek siseharjutuselt välisharjutusele.

Harjutused siseruumides toimuvad teissugustes oludes kui väljas, vabas looduses. Öhu temperatuur ja koosseis on teissugused ning nõuavad hingamis- ja vereringeorganitelt ka teissugust tegevust, millega aga organid ikka ja uuesti peavad harjuma, enne kui minnakse vastu uutele toimetele-pingutustele.

Tõsi on ju, et ka sisehooajal teadlik sportlane ei piirdu ainult umbse võimlaga, vaid kasutab talvise perioodi võimalusi sportimiseks väljas, suusataides, uisutades, mängides hokit jne., kuid siiski suvisportlase teadlik töö kehakoolina toimub ruumis.

Pealegi erinevad talvel väljas harrastatud täiendusspordialad mehanoloogiliselt tavalistest suvispordialadest, kuigi põhimõtteline vahe on minimaalne. Suvisportlaste talveharrastusi tuleb võtta kui vaheldust ja kui võistlustungi osalistki rahuldust.

Meie oludes ei luba loodus üleminekuperioodil otsekohe asuda analoogilisele tööle sellele, mis teeme suvel. Ei ole sel ajal absoluutselt hädaohutu joosta, sest on ju maastik libe, mis võib esile kutsuda raskeid kukkumisivigastusi. See, mis võimalik Kalifornias, võib olla meile ainult unistuseks.

Mis peame siis tegema üleminekuperioodil, et meie tegevus oleks kõige ratsionaalsem?

Sellele, teadagi, ei saa vastata absoluutselt, sest see oleneb eesmärgist, kuhu tahetakse jõuda, ja harrastaja individuaalseist erinevust. Aga tõsiasi on, et meil tuleb kasutada neid võtteid, mida kasutatakse mujal, kus on meist kaugemale jõutud ja kus tagajärgede tase on kõrgem.

Üleminekuperiood peab andma organismile võime orienteeruda muutunud õhustikus. Konditsioon, mis saavutatud talviste jõu- ja koordineerimisharjutustega, tuleb kohandada muutunud välitingimustele. Ühel on suvel harrastamisväljaks jalgpallurum, teisel jooksu- või hüpperada, kolmas peab koguni laskuma märga elementi jne.

Tänapäeval on jooksjail saanud käimine kehakooli täiendusena, organismi hädaohutu kohaldajana ja otsekohe treeningu alusena täie tunnustuse, ja eriti meiega ühes kliimaatilises vöös ja ühesugustes elutingimustes asetsevates maades. Teatavas mõttes leiab ka meil käik kasutamist kui üleminekuperioodi ja organismi tasakaalustaja.

Süvenenult käigu mehanoloogiasse, sealjuures evide mõningaid kogemusi ning jälginud harjutuskäikude kasutamise viise mitmesuguste sportlaste poolt, leiame ilmseid tehnikapuudusi, mis ei luba küsimusest vaikides üle minna. Kui talvel koordineerimisharjutuste läbiviimisel püütakse saavutada äärmist lõtvust, mis võimaldab lihastel saavutada suurimat töökvantumit, siis käimisel see nähtavasti kohe unustatakse.

Läinud kevadel oli mul juhus näha üht liiduklassi tippmeeskonda käiguharjutustel. Otse piinlik oli näha kangestatud jalgadega meeste puusahöõritusi, mis küll tuletasid meele võistluskäijaid võistlustel, kuid tuleb vist uskuda, et mehanoloogiliselt ei saa identseks pi-

dada käiku kui kehakooli ja käiku kui võistlusala. Võistluskäigul kaetakse kilomeeter 4—4,5 minutiga, kuna aga üleminekuperioodil soovitatakse katta kilomeeter 7,5—9,5 minutiga. Pealegi võistluskäijad ise ei kasuta treeningul tehniliselt sama käiku mis võistlusel. See on näha käesolevale kirjutusele lisatud illustratsioonist.

Siin on ikkagi sihiks saavutada lihaste lõtvus ja vastupidavus, kusjuures silmas peetakse, et viimane saavutatakse mitte niivõrd tööintensiivsusega kui kestvusega. Käimisel ei saavutata tehnikat arvestamata kaugeltki seda, mida sellest oodatakse. Teadagi omab käigu tehnika erilise tähtsuse just kergejõustiklaste, eriti aga kestvusjooksjate treeningus. Lõppeks ei ole ka teiste suvispordialade harrastajail ükskõik, kas nende treeningu üks nii tähtis osa kui üleminekuperiood, kus hangitakse põhivõime, mis öieti on aluseks tulevasele erialalisele oskuse õppimisele, vastab tänapäeva kehakooli nõutele või mitte.

Milles seisab siis käigu tehnika? Allpool püüame anda vastava kirjelduse. Kohe peab aga märkima, et

Rootsi maailmarekordimees käimises John Mikaelsson treeningkäigul. Teda saadab peatoimetaja Torsien Teõner.

väga raske on anda kirjeldust sedavõrd täpselt, et see võimaldaks absoluutset vigadeta käiku otsekohe pärast selle kirjelduse lugemist. Sellega on saadud vaid anda põhimõtteid. Kuid viimastesse hoolikalt süvenemisega ja — peaasi — pikaajalise treeninguga saavutatakse otstarbekas käigu viis, millest aja jooksul areneb igauhele individuaalne käigu stiil.

Peareeglid käigus on: lõtvus ja vaba voolav rütm. Sealjuures tohib pinget olla ainult neis lihaste gruppides, mille abil keha edasi viiakse. Aktiivne keha edasiviija on maas olev jalg, mille sirutus väljendub tõukena (ponnistusena), ja kogu lihaste toime sirutusele peab langema kokku nimetatud tõuke-hetkega. Lõpetanud sirutuse, peab sellele otsekohe järgnema lõtvus kõigis neis lihaste gruppides. Samal ajal teine jalg viib omakorda läbi vastava toime.

Tähele tuleb panna, et jalg maabudes otsekohe ei hakkaks sirutama, vaid oodata tuleb seni, kuni keharaskus on täieliselt jõudnud maas olevale jalale. Keharaskus peab õieti põhjustama järgneva sirutuseks-tõukeks vajalise lihaste toime (kontraktsiooni). See väljendub mehanoloogiliselt nii, et kehatelje labajala keskel ülles tõmmatud vertikaaljoonega ühtumise momendil maas olev jalg oleks põlvest veidi painutatud. Ainult sel juhul on mõeldav ratsionaalne kogu energia (nii passiivse kui ka aktiivse) kasutamine sirutamisel.

Tõuge sooritatud, säär lendab tagant üles, nagu oleks ta vabanenud vedru surve alt. Sel ajal on teine jalg jõudnud maha. On ju käigul alati üks jalg kontaktis maaga, mida aga siiski ei tarvitse ilmtingimata püüda saavutada. Edasi algab otsekohe jala möödumine maas olevast jalast, misjuures jalg on veidi kõverdatud ning põlv läheb ees. See on hädavajaline selleks, et jalg suunduks kere alt läbi. On ju samal ajal maasolev jalgki painutatud olekus, nagu eespool kirjeldasime.

Edasi juba pendeldab jalg taviliselt sirgeks, mis aga jällegi ei tarvitse olla absoluutselt sirutatud. Ka ärge püütagu ilmtingimata jala ja maa kontakti saavutamist kannal. Sel puhul asjatult rebitakse samm pikaks. Sammu pikkuse peab saavutama sellega, et kere tuleks võimalikult kaugele ette maas oleva jala suhtes. See on võimalik just maas oleva jala võimalikult suure kõverdamisega, keha raskus lasudes sel.

Säärase käiguviisi juures puusavöö nagu iseene- sest sirutatakse ja rakendatakse ratsionaalselt tegevusse lanne ja üldse võimalikult paljud lihasgruppid sammu läbiviimiseks, mis omakorda tähendab ka maksimaalset jõu efekti.

On ju olemas veel mõningad võtted käigu õppimiseks, aga nende kirjeldust viiks siinkohal liialt kaugele. Ühtlasi saab neid kasutada otstarbekamalt praktilises tunnis.

Kirjeldame veel käte toimet käigul. Käed oma-

vad kõigepealt tasakaalu säilitamise ülesande. Aktiivses edasiliikumises aitavad nad puusavööd ette tuua. Käed liiguvad vastastaktis jalgadega, võrdlemisi suurtes kaartes, kusjuures on toonitatud väljalöökk taha, kuna nad ette vibutavad passiivselt.

Sellega oleks antud lühike kirjeldus sportlikust käigust, mis on suvesportlaste üleminekuaja vältimatu harjutus ja kehtvusjooksjate üks harjutuste tähtsaim osa. Kordan veel, et käigu õppimine nõnda, et tast ka kasu tuleks, ei ole mitte saavutatav ühe-kahe päevaga, vaid selleks kulub isegi mitmeid aastaid.

Huvitavana võiks mainida Paavo Nurmi väljendust ühel Soome eliitpikamaajooksjate kursusel, enne olümpiat: „Ma ei tea, millest see tuleb, et teist ükski ei oska käia.“ Ainult olümpia hõbemehe Tuomise käiku pidas ta rahuldavaks. Viimane oli ka Nurmi hiilgeajal tema treeningukaaslaseks.

Käigu harjutustel peab maa pikkus olema säärane, et suudetakse see maa läbistada ilma väsimuseta ja vahepuhkuseta. Hoiduda tuleb sellest, et higi ei kuivaks harjutuste kestvusel. Selleks tuleb käik alata paraja tempoga, mis järjest tõuseks ja alles siis areneks maksimaalseks, kui ollakse kindel, et suudetakse ettenähtud maa läbida.

Käigu harjutuste järele tuleb võimaldada pesemist, aga sedagi mõõdukalt. Soovitav on käigul märjaks saanud pesu vahetada kuiva vastu.

Käigu harjutustel tuleb silmas pidada, et see ei toimuks võistlustena. Hulgakesi välja minnes võib see kergesti juhtuda. Sel puhul aga peavad vanemad kaaslased seda kindlasti vältima.

Kuna käigu juures ikka tuleb ette kangestusi, siis selle vältimiseks on heaks abinõuks teha vahetevahel kergeid tippamisi, mis looduslike tingimuste paranemisega võivad areneda lühikesteks kergeteks spur-tideks.

Kuna käiguharjutustele järgnevad hiljem murdmaajooksud, siis tuleb ilmastikuolude paranedes, s. t. pärast lume sulamist, aegajalt pikendada vahepealseid jookse, kuni täiesti üle minnakse murdmaajooksule. Ainult kehtvusjooksjad kasutaksid edasi käiku kogu hooaeg.

Parim aeg käimiseks on hommik, mis aga eeldab väga varast ülestõusmist. Jalanõudeks on kõige parem kasutada paksude taldadega kingi, et kannaliigesed oleksid vabad. Kuid igal juhul peavad nad olema korralikult kaetud, nii et ei juhtuks külmetusi. On ju liigesed selles suhtes kõige hellemad. Külmetused noores eas võivad põhjustada vanemas eas raskeid reumaatilisi häireid.

Ülalpool on antud kokkuvõtlik kirjeldus tänapäeval kasutamist leidvast käigutehnikast, mis peaks ometi ükskord leidma täit tunnustust ka meie kergetejuustlaste treeningus.

Rätsepaäri

M. Andreesen

Vabadusväljak 10—1.

Telefon 430-54.

Teatan oma lugupeetud klientuurile, et
kevade- ja suvehooaja uudiskaubad
Inglismaalt on kohale jõudnud.

Üheksandat korda

Üheksandat korrespondentsvõistlused toimusid 25. veebruarist — 2. märtsini teiskordselt töstjate uue klassijaotuse alusel. Samaaegselt algas ka uue ürituse teostamine, milleks on spordiühingute ja maakondade ülemaalsed meeskondade võistlustused, mille viimane osa lavastus 10. aprillil. Seega startis enamuse klassitõstjaid peagu üheaegselt mitmel rindel, millele kolmandana lisandusid veel maakondade esivõistlused veebruari lõpul ja märtsi ajal.

Viimastel korrespondentsvõistlustel tõstmises startis ainult 9 organisatsiooni seitsmest maakonnast. Osavõtjaid oli 85.

Eriti tuleb nimetada, et vaatamata arvuliselt vähesele osavõtule näitasid tehnilised tagajärjed siiski tõusutendentsi.

Maakondade paremusjärjestus kujunes järgmiseks:

1. Tartu	23 osavõtjat	5.700,0 kg
2. Pärnumaa	18 „	4.682,5 „
3. Tartumaa	17 „	4.237,5 „
4. Valgamaa	8 „	1.970,0 „
5. Tallinn	7 „	1.940,0 „
6. Petserimaa	6 „	1.540,0 „
7. Virumaa	6 „	1.343,5 „

Kokku 85 osavõtjat 21.413,5 kg

Seltsite paremusloetelu viimastel korrespondentsvõistlustel oli: 1. Tartu Kalev — 23 osavõtjat ja 5.700 kg. 2. Tartumaa maleva Aru rühm — 17 osavõtjat ja 4.237,5 kg. 3. Sindi Kalju — 10 osav. 2.617,5 kg. 4. Valga malev — 8 osav. 1.970 kg. 5. Tallinna V. S. Sport — 7 osav. 1.940 kg. 6. ÜENÜ Petseri osak. — 6 osav. 1.540 kg.

Arvestades alljärgneva tabeli tõstjatega, kuulub esikoht siiski Tartumaa ale, kust loetelus 11 nime ja 67 punkti. 2. Pärnumaa — 11 ja 66 p. 3. Tartu linn — 11 ja 51 p. 4. Tallinn — 6 ja 38 p. 5. Valgamaa — 3 ja 22 p. 6. Petserimaa — 2 ja 13 p.

Kaalude järele kujunes paremusloetelu järgmiseks:

	Suru- mine	Rebi- mine	Tõuka- mine	Kogu- summas
Sulgkaal:				
1. H. Saal, Pärnumaa	80	85	105	270
2. A. Suigusaar, Tartumaa	80	77,5	107,5	265
3. R. Västriku, Pärnumaa	72,5	82,5	105	260
4. A. Kask, Pärnumaa	80	80	100	260
5. F. Veelmann, Tallinn	72,5	70	95	237,5
6. J. Tähevälgi, Tartumaa	67,5	72,5	95	235
7. A. Mikk, Tartu	70	70	95	235
8. V. Laan, Tartu	67,5	72,5	92,5	232,5
9. A. Rebane, Viljandimaa	67,5	70	90	227,5
10. J. Jürgenson, Tartumaa	62,5	67,5	90	220
Kergekaal:				
1. P. Mürk, Valgamaa	82,5	95	120	297,5
2. R. Teitelbaum, Tallinn	85	90	120	295
3. V. Kliimak, Virumaa	82,5	87,5	107,5	277,5
4. M. Ilbak, Pärnumaa	85	82,5	107,5	275
5. V. Siirak, Valgamaa	85	80	105	270
6. K. Kenkmann, Tartumaa	80	80	107,5	267,5
7. V. Laas, Pärnumaa	77,5	77,5	100	255
8. A. Riivik, Tartu	75	77,5	100	252,5
9. A. Saalik, Tallinn	80	72,5	95	247,5
10. V. Pöder, Tartumaa	70	75	95	240
Keskkaal:				
1. L. Kukk, Tartu	92,5	95	132,5	320
2. A. Jürgenson, Tartumaa	90	95	125	310
3. A. Söber, Tartumaa	80	90	117,5	287,5
4. A. Austa, Tartu	90	87,5	110	287,5
5. R. Tedrekull, Tallinn	82,5	87,5	112,5	282,5
6. L. Pääbus, Tallinn	75	80	115	270
7. H. Maidlas, Pärnumaa	80	80	110	270
8. A. Tohver, Pärnumaa	80	82,5	107,5	270
9. A. Rähni, Tartu	82,5	82,5	105	270
10. V. Saar, Tartu	75	82,5	110	267,5

	Suru- mine	Rebi- mine	Tõuka- mine	Kogu- summa
Poolraskekaal:				
1. E. Jürgenson, Tartumaa	92,5	97,5	130	320
2. V. Koger, Petserimaa	90	92,5	122,5	305
3. F. Maarits, Pärnumaa	85	90	120	295
4. P. Unt, Tartumaa	87,5	87,5	117,5	292,5
5. E. Viire, Pärnumaa	85	87,5	110	282,5
6. O. Tammoja, Tartumaa	82,5	85	112,5	280
7. V. Sapagov, Petserimaa	85	85	110	280
8. E. Vase, Tartu	75	95	110	280
9. J. Kompus, Viljandimaa	80	85	110	275
10. P. Sipelgas, Pärnumaa	87,5	80	105	272,5
Raskekaal:				
1. A. Luhaäär, Tallinn	115	110	150	375
2. E. Jugar, Tartu	117,5	112,5	145	375
3. G. Viire, Pärnumaa	90	97,5	122,5	310
4. V. Tamm, Tartumaa	90	90	127,5	307,5
5. P. Maarits, Valgamaa	82,5	97,5	122,5	302,5
6. E. Laine, Tartu	95	85	120	300
7. R. Vöngerfeldt, Tartu	85	85	115	285

Ameerika tõstesport üha tõusul

Tõstesporti maailma lähima suursündmusena oodatakse Saksa-USA maavõistlust, mis leiaks aset Ameerikas. Kes aga julgevad arvata, et Saksa tõstemeeskonna reis Ameerikasse kujuneks lihtsaks jalutuskäiguks, eksivad rängasti. USA tõstesport, mis esimese rahvusvahelise võidu tõi välja oieti Los Angelesi olümpial 1932. a., on sest ajast sammunud järjest tõusvat edurada. Vaheetappideks on olnud olümpiavõitja tiitel Berliini olümpial ja kaks maailmameistrivõitlust Pariisi maailmavõistlustel.

Nõrkadeks lükkadeks Ameerika tõstesportis olid seni poolraske- ja raskekaal. Nüüd aga sirguvad ka neis kaaludes paljutootavad mehed. Raskekaallasena on esile kerkinud 21-aastane Dave Mayor, kes alles hiljutisel treeningul olevat kümme korda tõganud 150 kg ja üheteistkümnendal katsel koguni 154,5 kg. Võib arvata, et võistlusel kontsentreerudes ta ulatub 160 kg tõukamiseni. Rehimises on D. Mayor tõstnud USA rekordid 120 kg-le. Seni on mehe parimaks kogumumaks võistlustel olnud 386 kg (113,5+120+152,5). Arvestades mehe noorusega, võib uskuda, et ta edaspidi areneb uueks 400-kg-tõstjaks.

Pariisi maailmameister J. Terpak, kes napilt üle 70 kg kaaludes tõstis maailmameistriks tulekul keskaalus 352,5 kg, on vahepeal korduvalt tõendanud, et Pariisis näidatud kogusumma oli ainult sissejuhatus. Juba kuus nädalat pärast Pariisi edu, saavutas ta ühel instruktsioonireisil Tehhasesse surumises 109, rebimises 113,5 ja tõukamises 147,5 kg, seega kogusummas 370 kg. Vahepeal oli küll Terpak „cowboyde toidust“ muutunud 74 kg raskuseks.

Sulgkaallane Bachtell, kes Pariisis jättis pettumuse, tuli kuu hiljem kodumaal toime suursaavutusega 301 kg (88,5+93+119,5). Seejuures oli ta ainult 1 kg üle sulgkaalu ülemmäära. Neegertõstja Terry, kes Berliinis jäi sulgkaalus kuuendaks, näitas endast hiljuti elumarki 291 kg tõstmisega.

Omaaegne keskaallane Kratkovski, kes Berliinis oli viies, on nüüd 80 kg-ga poolraskekaalus, nii et ameeriklased ei tarvitse selle kaalu pärast enam muret tunda. Poolraskekaallasena saavutas Kratkovski mõni aeg tagasi 352,5 kg (107,5+109+136), misjuures märkimisväärne on, et 109 ja 136 kg õnnestusid juba esimesel katsel. Peale selle on jänkidel varus veel üks „kerge raskekaallane“ Bill Good, kes hiljuti poolraskekaallasena püstitas USA uueks rekordiks rebimises 116 kg.

Ja mis lõpuks puutub Anthony Terlazzosse, siis tema on jäänud samasuguseks fenomenaalseks kergekaallaseks nagu ta seda oli juba Pariisis.

E. Sobkowiak

Z. Koziolok

H. Wasiak

J. Pisarski

S. Pilat

Võidukaid poolakaid Eesti-Poola poksimaavõistluselt.

Poola võitis Eesti

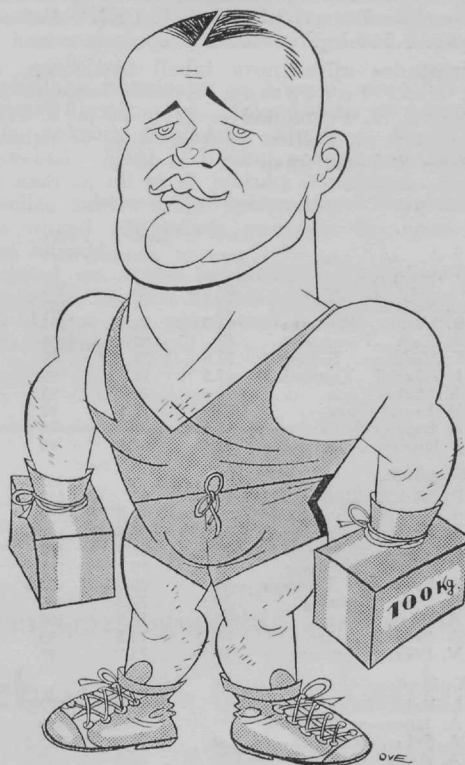
Poola poksi-rahvusmeeskond, kes võitnud üleuroopalise kuulsuse oma võitudega, külastas 22. märtsil Tallinna, et pidada Eestiga esimene maavõistlus sel alal. Tallinnas poksis ta tagasisõidul Helsingist, kus oli alistanud Soome rahvusmeeskonna 5:3. Veel kuni paar nädalat enne Tallinna maavõistlust oli Eesti ringkondadel lootusi Poolaga tasavägiselt võistlemiseks, kuid siis hakkasid saabuma hiiopisõnumid mitme parima mehe reast väljalangemise kohta, mille lõpptulemuseks Eestit esindas tunduvalt nõrgem garnituur kavatsetust. See kaotas Poolale 2:6, misjuures ainsateks punktitoojateks olid noor H. Kanepi kergekaalus ja taas ringi pöördunud A. Raadik poolraskekaalus. Maavõistlusele tulemata jäid eeskätt M. Linnamägi, keda gripp paar päeva enne võistlust viskas voodisse, ja B. Salong, kes juba pikemat aega põeb käega. Siis selgusid veel H. Gutmani ja K. Käbi eemalejäämised. Omapärane oli K. Käbi eemalejäämine: ei saanud end kaalu võtta, mille juures mees ise oli suuremast osast süüst puhas.

Kas oleks kõigi eemalejäänute kaasastartimine päästnud Eestit kaotusest? K. Käbi, veel rohkem aga H. Gutmani kohta võib arvata, et nad poleks toonud võidupunkte, samuti nagu ei toonud neid nende asendajad. B. Salongi kaasalöömise puhul oleks A. Raadik vahest ka keskskaalus võitnud, kuid kuidas B. Salong oleks võidupunkti päästnud poolraskekaalus, on raske aimata. Kõige kindlamini oleks võitnud M. Linnamägi, kui sellega siiski pole üle pakutud. Parimal juhul võinuks tulla maavõistluse-viik 4:4, milles aga tuleb suuresti kahelda.

Poola spordileht *Przeгляд Sportowy* tunnustab avameelselt, et Poolal tuli võita Eesti nõrgendatud garnituuri, kuid arvab, et kui ka Poolal oleks väljas olnud tugevam garnituur, oleks maavõistluse vahekord jäänud umbes samaks. Vast ainult üks võidupunkt oleks läinud kaduma mõlemapoolse priimagarnituuri poksid. Välja tõstavad poolakad meie Raadikut, keda nimetavad klassipoksi jaoks. See oli ka ainuke eestlane, kelle suhtes nad tunnustavad kaotust. Kuid N. Kajnari kaotuse suhtes H. Kanepile andis poolakast kohtunik võidu omamehele, põhjendades otsust sellega, nagu oleks N. Kajnar kahes esimeses roundis olnud parem. Meil pole mõtet vaielda, kui erapooletust riigist koh-

tunik V. Paajanen oli kaaluleheks võidu andmisel eestlasele.

Kaheks pettumuseks eestlastele oli A. Stepulovi ja A. Reinke matschid. Esimene näis vähe treeninuna ja vajus kiiresti „laudadele“. A. Reinke ei osanud oma

Anton RAADIK, meie paremaid rusikamehi ja Eesti-Poola poksimaavõistluse sangar.

poksi kuidagi kohandada vastase stiilile. Ta pääses vähe löögile, ega suutnud tööle panna oma lemmiklööki — vasaksirget. A. Torpel kärbes- ja B. Griidin kukkaalus näitasid seda, mida neilt oodata võis, H. Kanepi oli mõningal määral üllatuseks, kuid võrdlemisi ligi oli võidule sulgkaalus E. Seepere. Viimane oli vast suurimaks üllatuseks kogu maavõistluse kohta, kuigi ta kaotas. Raskekaalus läks P. Kõlu vastu selgele kaotusele, kuid 1½ roundiga suutis end siiski teha meeldivaks julgete atakidega. Eesti parimateks olid A. Raadik, E. Seepere ja H. Kanepi, Poolal E. Sobkowiak ja A. Czortek.

Maavõistlus rullus järgmiselt:

Kärbeskaalus E. Sobkowiak „punktitas“ kõigil kolmel roundil A. Torpelt, võitis 3:0. Kukkaalus B. Griidin näitas tublit vastupanu L. Koziolkile, kes aga siiski ei näinud doike pingutavat, kuigi võitis 3:0. Sulgkaalus oli ägedaloomuline lähivõistlus E. Seepere ja A. Czorteki vahel. Poolakas poksis lõppuole veidi ebapuhtalt, kuid võitis siiski 2:1. Kergekaalus oli N. Kajnar esimesel roundil parem H. Kanepist, kuid ülejäänud kahel roundil pääsis paremusele eestlane,

eriti kolmandal roundil, millel poolakas otsis raskema kaotuse saamiseks klinische. Eestlane sai võidu 2:1-hääletega. Kergekeskkaalus alustas rünnakuga A. Stepulov, kuid juba nurgast välja tulles oli groggy. Esimese roundi pidas siiski veel vastu, kuid teisel roundil H. Wasiaak löi ta knocki. Keskkalaal matschis oli iseloomustavaks, et A. Reinke varitses, kuid J. Pisarski noppis punkte. Nii läks kõik kolm roundi ja poolaka võit 3:0 oli teenitud.

Poolraskekaalus tõi ringi õieti kaks keskkalaalast, sest ka K. Doroba võib end võtta sellesse kaalu. Poolakas oli Raadikust siiski tugevasti atleetlikum, eestlane seevastu tugevama löögiga ja parema tehnikaga. Doroba käis mitu korda põrandal ja Raadik võitis selgesti 3:0. Raskekaalus P. Kõlu alustas S. Pilati vastu ründavalt, kuid kaitset lahtiseks jättes. Roundi lõpul sai ta sisse mitu rasket lööki. Teise roundi alul tabas jälle eestlane, kuid siis sundis poolakas ta groggyna nõõridesse vajuma ja kohtunik katkestas matschi poolaka võiduks tehn. k-o-ga.

Maavõistlusel Soome vastu kaotasid poolakaist N. Kajnar, H. Wasiaak ja J. Pisarski.

Loetut, kuuldu

Saksa kergejõustiku organite riiklikus häälekandjas *Der Leichtathlet* on avaldatud Arthur E. Grix'i sulest kirjutuste seeria „Nordische Odysee“, milles kirjeldatakse autori reisi üle Poola, Läti ja Eesti Soomesse. Autor on peatunud kõigis neis riikides ja avaldab nüüd oma muljeid. Eestile on pühendatud ajakirja üks lehekülg (suuruselt vastab E. Spordilehe omale), millel on toodud ka F. Issaku foto.

Eestist räägib A. E. Grix kiitvalt. Eeskätt märgib ta, et veresugulus soomlaste ja eestlaste vahel avalduvat ka spordis. Ta leiab, et suhteliselt elanikearvuga on Eestil suur arv väljapaistvaid sportlasi, kelle hulgas suurim edu on laskuritel, maadlejatel ja tõstjatel. Edasi kaldub ta kergejõustikusse, märkides, et ka sellel alal on Eesti saavutanud maailmakuulsust. L. a. olevat Eesti saanud akadeemilistele maailmamängudele Pariisi kaks osavõtjat (arvu suhtes autor eksiib — toim.), kellest mõlemad (Issak ja Kreek) tagasi tulid meistritena. Issak polevat Saksamaalgi tundmatu, kuna ta Berliinis võisteldes saavutanud üle 70 m (Berliinis siiski mitte — toim.). Issaku õpetajaks olevat Gustav Sule, kelle odarekord on autori poolt toodud täpselt. Sulet ei pea ta siiski suureks atleediks, kuna ta välisvõistlustel ei küündivat oma tippsaavutuseni. Edasi on mainitud Viidingut, Kreeki, Kolmpere ja Lossmani.

Tallinnas on autor leidnud toreda staadioni, mis mahutavat rohkem kui 800—1000 pealtvaatajat (mahutavusega on eksitud — toim.). Veel märgitakse Tallinna Kalevit, kui püüdlikkude seltsi, kus suurteks võrsunud Kolmpere, Kreek ja Ruudi Toomsalu. Spordiväljak, kus harjutavat Sule ja Issak, olevat Tartus, kus asub ka ülikool, missuguse kirjatoimetajalt autor olevat saanud informatsiooni Eesti kohta.

Üldiselt võib lisada, et saksa spordipressis suhtutakse Eesti spordisse heatahtlikult, kuigi andmed, millega opereeritakse, on sageli ekslikud.

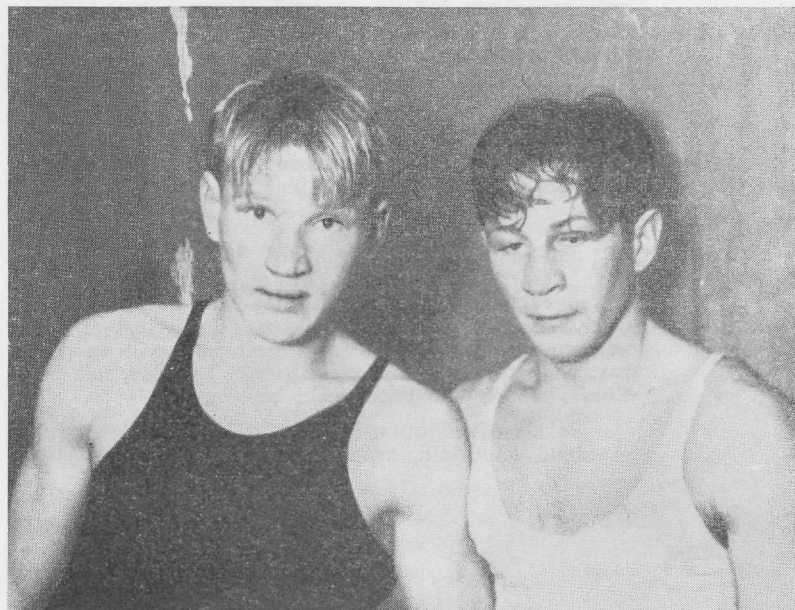
Saksa kergejõustikujuhid leiavad olevat ebaotstarbekohasena, et maailmarekorde kinnitatakse ainult kongressidel. Seetõttu püsivad vanad rekordid liig kaua ametlikkudena nimekirjas, kuigi neid sageli võib-olla mitu korda on vahepeal ületatud. Näiteks omapärane lugu on Melvin Walkeri kõrgushüppe-maailmarekordiga 2.09. USA ei esitanud seda rekordi kinnitamisele hiljuti Pariisis peetud kongressile, kuna arvas, et seda

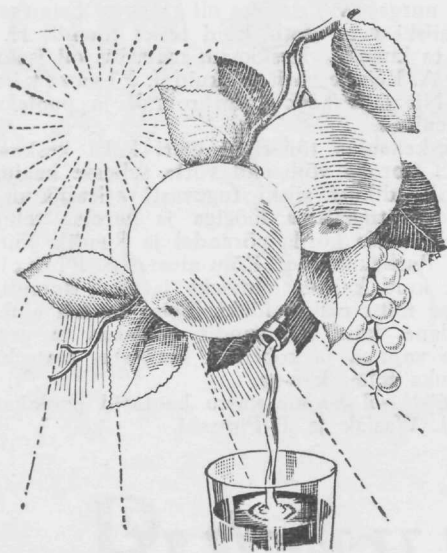
teeb Euroopa, kus rekord püstitati. Kuid Euroopa omakorda arvas, et seda teeb USA, ja nii ei saanud kongress vastavate võistlusprotokollide puudumisel uut maailmarekordi kinnitada. Nüüd aga tuleb oodata kuni Tokio olümpiakongressini, millest varem ei tule kokku uut kongressi. Seepärast peab mitu üleliigset aastat ootama, ja ametlikuna tuleb igal pool kavadesse võtta vana maailmarekord.

See on ülekohus rekordide püstitajate vastu. Seepärast peetakse soovitatavaks, et IAAF-i juure moodustataks eriline rekordide kinnitamise toimikond, kes igal ajal võiks värskest püstitatud rekordi kinnitada, niipea kui aga selle kohta saadatud ametlikud andmed ja kui nende järgi saab kindlaks teha, et rekord püstitatud määrustele vastavalt.

Välismaal üleskerkinud soov viib mõttele, et Eestis võidakse rahvusrekordide kinnitamises samuti sisse teissugune kord. Kas tarvitseks meil oodata kergejõustikuliidu iga-aastast esindajatekogu koosolekut hooaja vältel püstitatud rekordide kinnitamiseks? Rekord

Meie teine punktitooja Eesti-Poola poksimaa võistlusel H. Kanepi (vasakul) ja tema pooli võidetud poolakas N. Kajnar.

Müügil ühiskauplustes
ja veiniärides

Maitsvad päikesejoogid

ETK vein

ja

ETK täismahlad

(mahlajookide valmistamiseks)

Kes maitseb, see kiidab

dide kinnitamise võiks endale võtta kas liidu juhatus või eriline toimkond.

Sporidpressist on juba teada, et Glenn Cunningham kattis New Yorgis sisestaadionil ühe miili 4.04,4-ga, mis uus siserekord ja 2 sekundi võrra parem inglase Woodersoni välisrekordist.

Õhtul enne Cunninghami maailmarekordi olevat tema pearivaal San Romani lausunud: „Vaadake seda jooksjat. Tema kohta on vähe ütelda, et ta on suurvormis. Ta on koguni üli-vormis. Homme katab ta miili 4.03-ga ja maailm võib veenduda, et Cunningham on maailma parim keskmaajooksja“.

Keegi spordireporter, kes seda pealt kuulis, avaldas selle prohvetliku ütelse oma lehes: „San Romani ennustab Cunninhami ajaks 4.03!“ Sellel oli maagiline mõju: rahvas haistis, et midagi suurt hõljub õhus. Seekord ta ei tarvitsenud pettuda. Kuigi Cunningham ei jooksnud 4.03,0, vaid 4.04,4, oli see siiski haruldane saavutus, millist ei teatud oodata. Kellelgi polnud kahju, et selle miilijooksu nägemise eest oli maksnud kõrget sissepääsuhinda.

Huviga oodatakse välislooga: kas Cunningham katab miili koguni alla 4 minutit?

Suur-Saksa ajaloos esmakordselt leidis aset Saksa-Austria jalgpalli-maavõistlus, kuid seekord Austria ei esinenud enam Austria, vaid kui Gau Österreich. Iseloomustav oli isegi see, et võistlust ei juhtinud maavõistluste kombe kohaselt kohtunik erapoolest riigist, vaid berlinalane Birlem. Võistlus, mis peeti Viinis, lõppes Gau Österreichi kasuks 2:0.

Sakslased kirjutavad selle võistluse puhul, et Viinis ei olnud kaotajaid, vaid ainult võitjad, ja võitjateks

olid sakslased, kuid ühendatud Saksa riigi sakslased. Viini võit oli Saksa võit! — võtavad nad lühidalt kokku.

Edasi märgitaks, et see oli viimne kord, kus Saksa üksteistkümme (mõeldud on endine Saksa) mängis nii, et Saksa-Austria mängis Saksa-Austria vastu. Või teisiti, nagu on väljapoole loosimise pildile alla kirjutatud „Deutsche Nationalmannschaft — zum letzten Male ohne Deutsch-Österreich — gegen Deutsch-Österreich 0:2“. Kommentaarides lastakse välja paista mitmeid Viini mängijaid kui sobivaid mehi Saksa rahvuseeskonda. Sellest on selge järeldus, et edasipidistel maavõistlustel Saksa rahvuseeskonda võetakse ka austerlasi ja et ka maailmavõistlustel esineb Saksa nimel Saksa-Austria koondus.

Kombineeritud suusatamise maailmameister norralane Hoffsbaken (paremal).

Sport ühendab noort ja ta kasvatajat

G. KALKUN

Tallinnas peeti 12. aprillil üleriigiline noorte spordijuhtide päev, mispuhul pole ülearne lähemalt tutvuda meie noorte spordiliikumise põhimõtete ja suunadega ning nende osaga üldnoorsoo liikumise rajamisel.

Nagu korduvalt on silma paistnud ajakirjanduse veergudelt ja nagu kuuldud rahvajuhtide suust, mitte ainult meil, vaid kogu maailmas, on valitsemas tahe kasvatada elujõulist noorust, kes oleks suuteline looma elujõulist riiki ja kindlustama oma rahva tulevikku. Rahvad näevad noorsooliikumise suunamisel otsest ja tähtsat riiklikku ülesannet.

Olgugi igal rahval ja riigil oma moodsed ja teed ning maailmavaatelistel erinevad välendusvormid noorsooliikumise tehnilisel organiseerimisel, on kõikjal lõppsihiks tugeva iseloomuga ja jõuküllase noore kasvatamine.

Ühe abinõuna selle saavutamiseks on viimasel ajal kogu maailmas tunnustamisväärse seisukoha võtnud sport ja kehaline kasvatus.

Meie sammume oma noorsoo spordiliikumise suunamisel pidevalt selle teadmise poole. See oleks praegusel momendil üks suurimatest, ühtlasi ka raskematest noorsoo spordiliikumise juhtiva keskuse sihtidest ja ülesannetest.

Eeskätt peab kaduma võhiklik ja halvustav vaade kõigile kehalikkusele. Spordi ja kehakasvatuse tegevuse kaudu on jõutud veendumusele, et noorte iseloomu areng pole mitte instrueeritav, kätte tuubitav, nagu see praegu nii paljudes olukordades on kahjuks maksev.

Sport ja kehaline kasvatus on loonud vanema generatsiooni — kasvatajaskonna ning noorte vahele erapooletu pinna, mida tuleks kõigi võimaluste piires ära kasutada ka meil. Spordi- ja mänguväljal õpib noor tundma oma kasvataja-õpetajat kui inimest. Siin kaob noore loomulik opositsioonivaim kõige vastu, mis on ühenduses kooli ja õpetajaga. Seda abinõu on inglased oma kasvatussüsteemis kasutanud õige tagajärjerikkalt.

Rõõmustava nähtena tuleb noorsoo spordiliikumist juhtival keskusel alla kriipsutada ja ühtlasi ka siinkohal ümber lükata seni kehalise kasvatuses ringkonnis valitsenud vaadet, nagu oleks meie õpetajaskond sihiklik spordi ja kehakasvatuse liikumise vastane. Otse vastupidiselt. Noorte spordiliikumise juhtiv keskus peab konstateerima, et õpetajaskonnalt, eriti maal, on suurim poolehoid ja innukas kaasatulek osaks saanud noorte spordiliikumisele. Tunnustamisväärne on see just praegu, meie hariduselu kujundamise ajajärgul, millal õpetajad on küllalt koormatud oma kutsetööga.

Rõõmustava nähtena tuleb noorsoo spordiliikumist juhtival keskusel alla kriipsutada ja ühtlasi ka siinkohal ümber lükata seni kehalise kasvatuses ringkonnis valitsenud vaadet, nagu oleks meie õpetajaskond sihiklik spordi ja kehakasvatuse liikumise vastane. Otse vastupidiselt. Noorte spordiliikumise juhtiv keskus peab konstateerima, et õpetajaskonnalt, eriti maal, on suurim poolehoid ja innukas kaasatulek osaks saanud noorte spordiliikumisele. Tunnustamisväärne on see just praegu, meie hariduselu kujundamise ajajärgul, millal õpetajad on küllalt koormatud oma kutsetööga.

Antagu noorte spordiliikumisele üldtunnustatud seisukoht ja sellele vastavad võimalused, siis võime ka kord tugeneda ühe Saksa riigijuhi sellele ütelsele, et rahvakooli õpetaja võitis prantslased 1870. a. Siis võime nõustuda soomlastega, kes väidavad, et nende noorte spordiliikumise kandvamaks jõuks on rahvakooli õpetajad. Selle ülesande, koostöö saavutamiseks õpetajaskonnaga, on muuseum oma sihiks võtnud meie spordiliikumise juhtiv keskus.

Noorsoo spordiliikumine on riikides, kus ei valitse noorte sundorganiseerimise põhimõte, ainukeseks vahendiks luua ühine nooruse rinne, mille tugevõimeliseks kaoks ära arvuliselt hulkade noorsoo-organisatsioonide halb.

Siin peaksid need, kellele organisats. sobimatus

teeb tõsist muret, ja ta teeb meile kõigile, leidma ühist keelt ja kindlamat väljendust.

Ühine Eesti spordinoorus ei tunneks siis enam oma arengus praeguste organisatsioonide rohkusest tekitatud kunstlikku vahet. Noore loomuses seda vahet tõeliselt ei ole.

See oleks üks ilusaim kui ka raskeim ülesanne meie noorsooliikumise rajamisel. Meie väikerahva nooruse sisemise tervikkuse vajadus tohiks sinjuures olla määrava tähtsusega, et võita kõik raskused.

Noorsoo spordiliikumises on seni suudetud luua noorsoo-organisatsioonide vaheline vabatahtlik koostöö põhimõte noorsoo kehakasvatuse eriala juhtiva keskuse SKN kaudu. See koostöö peab tulevikus veel enam süvenema. Peab kaduma asjatu kartus, nagu hakkaks kindlama piirilise koostöö juures üks noorsoo eriala juhtiv keskus segama oma põhimõtete ja korraldustega üksiku noorsoo-organisatsiooni keskuse või selle alaüksuse sisemist konstruktsiooni ja tegevust. Eriala juhtiva keskuse põhimõtted ja korraldused on üldilmelised, nagu hoogürütused, määrused jne. Pealegi on eriala juhtiva keskuse, praegu kõnes oleva juhul noorte spordiliikumist juhtiva keskuse, organisatsiooniline konstruktsioon säärane, kus kaastöölistena tegelevad kõikide noorsoo-organisatsioonide juhtivad tegeled, kellel igalühel on kaaluv sõna ütelda suunade ja sihtide rajamisel.

Noorte spordi ja kehakasvatuse liikumine konstateerib rahuldustundega praeguste meie lugupeetavate riigijuhtide Riigihoidja K. Pätsi ja kindral J. Laidoneri tegeliku sammu noorsooliikumise juhtimise etteotsa astumisel ja loodab, et see samm toob tervendust noorsoo organiseerimises ning kindlamat suunda ka noorte spordi ja kehakasvatuse liikumisele.

Juhtnõore spordinooritele

Eesti Spordi Keskliidu

MÄÄRUSED

aluseks spordiseltside juure noorteosakondade asutamiseks.

Vastavalt Haridusministeeriumi Noorsoo Osakonna seisukohale saab Eesti Spordi Keskliit anda loa noorte osakonna asutamiseks ainult neile spordiseltsidele, kes võtavad omaks alljärgnevat määrust:

1. Selts peab olema Eesti Spordi Keskliidus registreeritud.
2. Seltsi kodukorras peab leiduma vastav punkt noorte osakonna asutamise võimalusest ja ära määratud noorte liikmete osavõtu moodus seltsi tegevusest.
3. Seltsi noorte osakond peab töötama E. Spordi Keskliidu poolt kinnitatud kodukorra alusel.
4. Õpilaste vastuvõtt noorte osakonda peab toimuma vastavalt Haridusministri määrusele R. T. 98 — 1937, 796 (gümnaasiumide ning kõrgema astme kusekoolide õpilased ja muude koolide 18-aastaseks saanud õpilased võivad koolijuhataja loal osa võtta ka pk. 5. Eesti Spordi Keskliidu tegevusest).
5. Vastutavaks seltsi noorte osakonna juhatajaks peab olema vastava huviga ning eriharidusega alaline isik (spordipedagoog, noorsootegelane või õpetaja), kes omab vastustunnet noorte töös, ning oma eluviiside ning käitumisega on suuteline andma noortele head eeskujuga ja kelle kinnitas tegevusse E. Spordi Keskliidu juhatus SKN juhataja esitamisel maakonna spordiliidu nõusolekul.
6. Noorte osakonna tegelik töö ning spordi käsitusviisid peavad taotlema kasvatuslikke sihte ja sündima isamaalikus vaimus, ning lahust täiskasvanud seltsi liikmete tegevusest.
7. Üldkasvatuse põhimõtete ühtlase läbiviimise soodustamiseks peab valitsema tihe koostöö seltsi noorte osakonnal kooli ja koduga.
8. Kehalise kasvatuses tegevuse ja spordisõpruse läbiviimine seltsi noorte osakonnas peab toimuma vastavalt noorte spordiliikumise juhtiva keskuse SKN võistlusmäärustele ja kodukorrale.

9. Eesti Spordi Keskliidu kohapealseks esindajaks on Maakonna Spordiliit SKN ringkonna nõuniku kaudu, kellele kuulub ka seltsi noorte osakonna järelevalve õigus.
10. Iga aasta 1. aprilliks on selts kohustatud esitama SKN ringkonna nõuniku kaudu maakonna spordiliidule kinnitamiseks oma noorte osakonna moodunud aasta tegevuse aruande ja eeloleva aasta tegevuse kavad.
11. Eelpool loeteldud nõuete mittetäitmise korral on E. Spordi Keskliidu õigus lõpetada seltsi noorte osakonna tegevust.

Spordiseltside juures tegutseva NOORTE OSAKONNA KODUKORD.

I. Osakonna eesmärk ja tegevus.

§ 1.

Noorte osakond on registreeritud „Eesti Spordi Keskliidu Noorte“ (SKN) organisatsioonis ning tegutseb käesoleva kodukorra alusel.

§ 2.

Noorte osakonna eesmärgiks on kasvatada oma liikmeid vaimselt täisväärtuslikeks, kehaliselt tublikeks, teovõimsateks, kohusetruudeks ja eluõnimeks inimesteks ning riikliku meelsusega ja kõlbelise tahtejõuga kodanikeks, kes oskavad, suudavad ja tahavad teha tööd Eesti Vabariigi iseseisvuse kindlustamiseks, rahva kultuurilise loomingu jätkamiseks ja ühiskondliku elu edendamiseks.

§ 3.

Selle eesmärgi taotlemiseks võib noorte osakond korraldada omavalitselisi koosolekuid, kursusi, loenguid, spordivõistlusi, laagreid, võimlemise ja muude spordialade demonstratsioone ning avaldada muud osakonna eesmärgi saavutamiseks vajalikke tegevusi.

II. Osakonna liikmed.

§ 4.

Noorte osakonna liikmeteks võivad olla koolijuhataja loal gümnaasiumide ja kõrgema astme kutsekoolide õpilased ja muude koolide 18-aastaseks saanud õpilased ning väljaspool kooli noored 14.—20. a. (kaasa arv.)

§ 5.

Noorte osakonna liikmete vastuvõtmine ja nimekirjast kustutamine toimub osakonna juhatusel, vastavate kirjalike soovialduste alusel.

Loiu osavõtu, distsipliini rikkumise, halva edasijõudmise ja ebasportimeheliku käitumise eest võib juhatus esineda ettepanekuga osakonna juhatajale liikmete kustutamiseks nimekirjast.

§ 6.

Liikmemaksu suuruse ja tasumise korra määrab noorte os. üldkoosolek.

III. Noorte osakonna tegevusorganid.

§ 7.

Noorte osakonna tegevust juhivad: 1) peakoosolek; 2) juhatus; 3) osakonna juhataja ning kehalise kasvatusel ja spordialade juhid.

1. Peak o o s o l e k .

§ 9.

Noorte osakonna peakoosoleku kutsuvad kokku juhatus osakonna juhataja nõusolekul. Peakosoleku kutse ühes päevakorraga saadetakse liikmetele kätte vähemalt üks nädal enne koosolekut.

§ 9.

Peakosoleku ülesandeks on: 1. üldjuhtnõuete andmine juhatusel; 2. tegevuskava ja eelarve vastuvõtmine ning aruannete kinnitamine ja nende esitamine seltsi juhatusel; 3. liikmemaksu suuruse ja selle ta-

sumise tähtpäeva määramine; 4. osakonna juhatusel ja erialaliste toimkondade ja juhtide valimine (kui need seltsi üldtegevuses puuduvad).

§ 10.

Peakosolek on otsusevõimeline, kui temast võtab osa vähemalt 1/3 osakonna liikmeid.

§ 11.

Peakosoleku avab juhatus esimees või tema abi; nende puudumisel aga üks juhatusel liikmeid. Koosolek valib endale juhataja ja protokollia.

§ 12.

Peakosolek otsustab ainult päevakorda võetud ja kodukorra § 13 ette nähtud korras osakonna liikmetele teatavaks tehtud küsimusi.

§ 13.

Otsused tehakse peakosolekul lihthälteenamusega. Hälte pooleenemisel annab koosoleku juhataja hääl enamuse.

§ 14.

Protokollid kirjutatakse alla koosoleku juhataja ja protokollia poolt.

2. J u h a t u s

§ 15.

Juhatus on vähemalt kolmeliikmeline: esimees, sekretär ja laekur; valitud üldkoosoleku poolt üheks aastaks. Juhatusel koosolekust võivad osa võtta sõnaõigusega seltsi kehalise kasvatusel ja spordi erialade juhid.

§ 16.

Osakonna juhatusel võimkonda kuulub:

- 1) osakonna liikmete vastuvõtmine ja nimekirjast kustutamiseks esitamine osakonna juhatajale;
- 2) osakonna tegevuskavade, eelarvete ja aruannete koostamine;
- 3) jooksev asjaajamine ja muu tegevus peakosoleku poolt määratud piirides.

§ 17.

Juhatusel koosoleku kutsuvad kokku esimees osakonna juhataja teadmisel. Koosolekut juhatab esimees või viimase puudumisel abiesimees.

§ 18.

Juhatusel koosolek on otsusevõimeline, kui on koos vähemalt üle poole juhatusel liikmeid, nende hulgas esimees või abiesimees. Otsused tehakse lihthälteenamusega. Hälte pooleenemisega annab koosoleku juhataja hääl enamuse. Otsustest informeeritakse osakonna juhatajat (kui viimane puudus koosolekust) ja seltsi juhatusel.

3. O s a k o n n a j u h a t a j a .

§ 19.

Osakonna juhatajale kuulub noorte osakonna üldjärelevalve. Ta võib osa võtta kõigist juhatusel ja peakosolekust hääleõigusega.

Ta võib juhatusel ja peakosoleku otsuste täitmise seisma panna või kuulutada need otsused täitmisele mittekuuluvateks.

4. R e v i s j o n i k o m i s j o n .

§ 20.

Noorte osakonna tegevust reviderib seltsi revisjonikomisjon. Reviderimist toimetatakse vähemalt kaks korda aastas. Revisjonikomisjon annab oma tööst aru osakonna peakosolekule ja seltsi juhatusel.

IV. O s a k o n n a t e g e v u s e l i k v i d e e r i m i n e .

§ 21.

Osakonna tegevuse likvideerimise otsustab E. Spordi Keskliidu juhatus ning järelevalve korras SKN ringkonna nõunik ning Maakonna Spordiliit.

§ 22.

Likvideerimisel läheb osakonna varandus seltsile.

Maailmameister jäähokis — Kanada meeskond
Praha maailmavõistlustel.

Eesti Spordilehe

järgmistes numbrites ilmuvaid kirjutusi:

Dr. H. Jürgenson: Kehaharjutused ja vereringe.

San.-ltn. A. Kõrgesaar: Sisesekretsiooni mõjust maleloomingule.

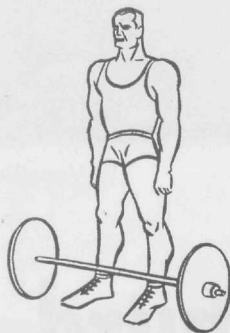
G. Kalkun: Vieromäe spordikool.

A. Havist: Vettehüpped hoolaulalt.

E. Saar: Tähelepanu löögitehnikale.

Ühe käega rebimine

A. MÄLL

Joon. 1.

Joon. 2.

Joon. 3.

Joon. 4.

Joon. 5.

1) Algseis kangi juure asumisel. Jala sääred on kangist eemal 10—15 sm ja jalgade vahe on umbes 30—40 sm, misjuures jalinad on joonel ja vaatavad otse ette.

2) Kangi haaramine. Rebimist teostav käsi asub sirgesti jalgade vahel ja sõrmed haaravad kangist keskkohalt ühelt ja põial teiselt poolt. Keha on kummargil ja tasakaalusta-

tud, kusjuures selg on sirge. Vaba käsi toetub omapoolsele põlvele ja vaade on suunatud ette.

3) Kangi maast lahtirebimine toimub jalgade ja selja sirutamisega püstasendisse. Vaba käsi toetub põlvele, suurendades keha rebimise hoogu.

4) Kangi jõudmisel üle põlvede on rebiv käsi veel sirge ja vaba käsi

lahkub põlvest. Jalad on põlvest peagu sirged ja kere valmistub seljaltõmbeks.

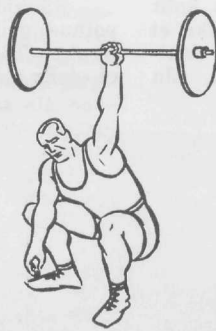
5) Kangi niuateni kerkinult, toimub järsk käe ja seljaga rebimine tahapoole. Vaba käsi hakkab tasakaaluks ettepoole sirutama. Jalad aga valmis-
tuvad põlvist kõverduma, et seada keha tasakaalupunkt kangist alla.

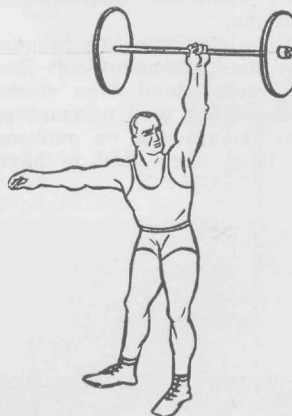
Joon. 6.

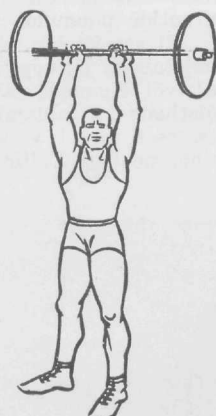
Joon. 7.

Joon. 8.

Joon. 9.

Joon. 10.

6) Käe ja seljaga rebimise tõttu on kang kerkinud rinnakorvi piirkonda ja jalad kõverduvad põlvist keha allaviimiseks kangile. Vaade on suunatud ülles ja rebiva käe õla on nihutatud tahapoole ja ülles. Samuti rebiva käepoolne jalg valmistub liikuma diagonaalselt ette.

7) Keha kangist alla nihutamise tõttu suureneb kangist kerkimishoog. Käe ja õlaga rebimine toimub ikka veel kõverdatud käega. Vaba käsi sirutub

keha tasakaalustamiseks ette, kere vajub kangist alla ja rebiva käe pool asuv jalg liigub diagonaalselt ette. Teine jalg tõmbub põlvist tugevasti kõveraks ja teeb algasendis pöörde väljapoole. Keha kaldub pisut vastassuunas kangile.

8) Kang on rebitud väljasirutatud käele ja asub veidi tagapool õlajoont. Keharaskus ühes kangiga toetub vastaspoolsele jalale. Samuti kangipoolne jalg on kõrvale nihkunud ja vaba käsi

tasakaalustab keha. Vaade on suunatud kangile...

9) ...Keha tasakaal saavutatud, sirutatakse jalad ühes kehaga püstasendisse. Vaba käsi sirutab õla kõrgusele kõrvale ja kang hoitakse sirge käega ülal.

10) Kangist alla laskmiseks seatakse jalad algasendisse ja vaba käsi abistab kangist allalaskmist. Kangist fikseeritakse ülal kuni 3 sek. pärast iga suguste liigutuste lõppu.

Euroopavõistlused jääpurjetamises, mis märtsi keskel peeti Tallinnas Eestimaa merijahtklubi korraldusel, andsid Eesti esindajaile oodatud ja loodetud võidu kahes klassis, milles Euroopa-tiitel kuulub väljaandmisele. Etienne Gahnback tuli 15 m² monotüüp-klassis viienda korda oma „Filou-ga“ Euroopa meistriks, 15 m² konstruktsioon-klassis saavutas euroopameistri nime „Fanal“, mille oli konstrueerinud E. Holst, kes paati ka juhtis.

Võistluse aeg ei olnud enam soodus. Tujukas ilmastik, vahelduv sula ja tugevad tuuled olid Ülemiste järve jää teinud õhukeks ja rabedaks. Önn oli, et korraldajad õigel ajal veel tulid mõttele pidada võistlused nädala võrra varem ettenähtud tähtajast, muidu oleksid seekordsed euroopavõistlused jäänud igatahes pidamata, sest nüüd lõppes koos võistlustega ka jää.

Sakslased olid võistlustel esindatud õige tugevasti ja noppisid meie meistrite järel teisi ja kolmandaid kohti, kusjuures mitmeski regatis nad jätsid kaasvõistlejad selja taha. Neist Tepper konstruktsioon-klassis oma „Goldstreifeniga“ purjeka iseäralikult soodsa ehituse tõttu kaotas üldkokkuvõttes Holstile väga napilt.

Lätlased olid esindatud oma parima sõitja Bob Taubega, kes 12 m² klassis suutis tulla Eesti meistriks (selles klassis euroopameistrit ei ole). Siin peab kahetsusega ütleva, et seegi tiitel oleks võinud jääda Eestisse, kui startinud oleks mõned meie paremad sõitjad, kes jäid seekord aga millegipärast emale. Nii riisus siis lätlane päris üleolevalt korralikkude konkurentide puududes auhinna.

Ei saa ütelda, et Ülemiste järv, kus toimusid jääpurjetamise euroopavõistlused (esmakordselt Eesti pinnal, või õigemini jääll), oleks olnud väga soodus koht võistluste korraldamiseks. Tõsi, meil paremat paika ei ole, sest merel võistlusi korraldada on suurem riskimine, pealegi Tallinna lähel näeb jääd ni harva. Ja

Pr. Sebulke

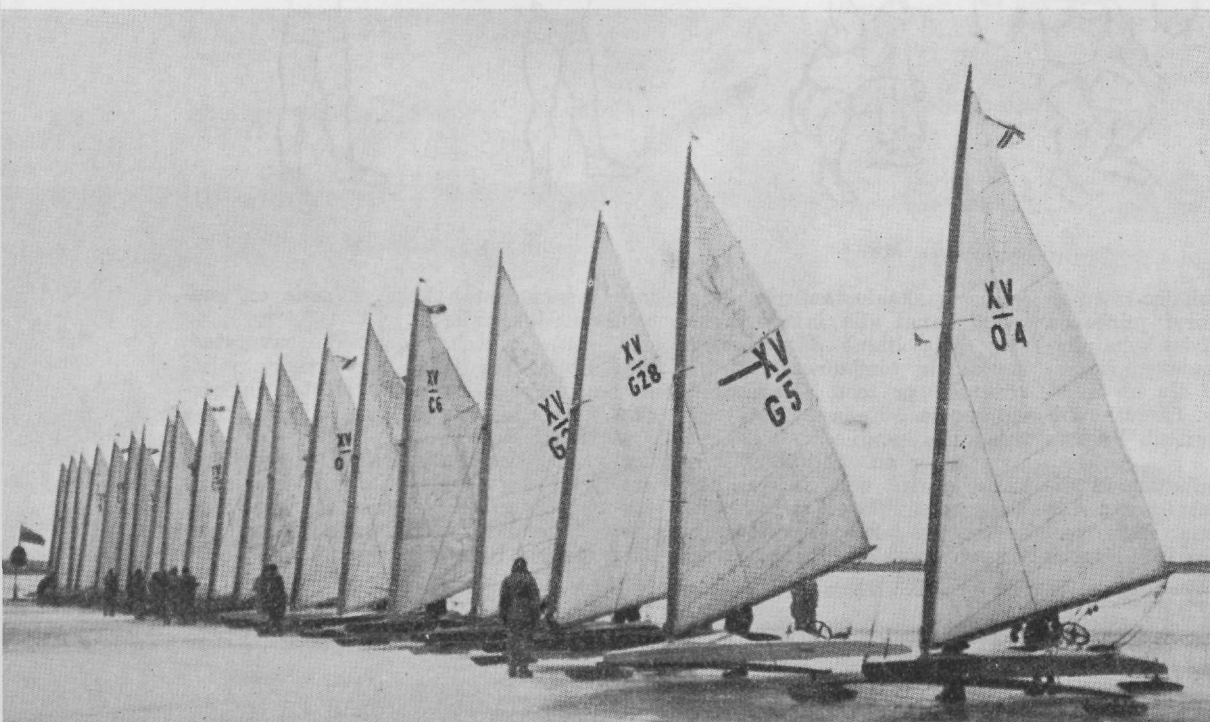
Rob. Taube

V. Vassiljev

Eesti jäi murd-

viia purjakad Haapsalu või Pärnu lahele, oleks tekitanud nagu-nii suurtele kuludele lisaks veelgi kulusid, kusjuures täiesti lahtiseks jääb garantia, kas võistluste ajal merejää on kõlvuline regattideks. Nii-siis, paratamatusena tuli leppida Ülemistega, kus asubki aastast aastasse Eesti jääpurjetajate eliit oma treeningute ja võistlustega. Ülemiste aga asub mäel ja on sageli tujukate tuulte tallermaaks. See on põhjustanud varemaltki õnnetusi ja põhjustas neid ka nüüdsetel euroopavõistlustel. Ka ei ole Ülemiste pindala kuigi suur, mis pärast on võimatu sooritada eriti pikki otsi. See toob küll rohkem pöördeid võistlusesse, kuid pikkade „sirgete“ puudumisel kahandab huvi.

Rääkides huvist, siis peab küll ütleva, et huvitavat polnud neil euroopavõistlustel midagi. Huvitavat publikule. Tõsi, publikult ei võetud mingit maksu ja seda ei oleks tohtinudki teha, sest kes tahab siis maksa selle

15 m² monotüüp-klassi puerite riivi on stardivalmis.

E. Holst

E. Gahlnbäck

E. Volz

matuks ka Ülemiste jääl

eest, et ta kuskilt kaugel, nagu pikksilma läbi peab jälgima jääpurjekate regatte, saamata selgust öieti, kes, millisel pujeril, mis klassi sõit on käsil ja kui mitu tuuri tuleb sooritada järvel. Arusaadaval põhjusel ei lastud rahvast järve jääle, kuna Ülemiste on ju Tallinna veega varustaja ja suurema massi jääle laskmisel oleks võinud tekkida pahandusi järve vee seisukorra pärast. Järvele said vaid „oma inimesed“. Nii tuligi, et võistlused, õige kõlava nimega võistlused, toimusid nagu oma ette. Kahju, et see ilus spordiala on jäänud nii erakuliseks ja et teda ei saa kuidagi lähendada laiemale massile.

Kokkuvõtteks võib nimetada, et Eesti jääpurjetajad jäid murdmatuks ka Ülemiste jääl. Euroopameistri-tiitlid säilitati täiel määral. Pealegi pole veel niipea näha, et ükski teine Euroopa riikidest suudaks jääpurjetamise alal mööduda Eestist. Eestlastele järgmisteks võiks praegu pidada sakslasi, kes seda ala harastavad väga intensiivselt ja kes ka puierite konstruktsioonid järjest täienevad. Tulevikus võib sakslastega kujuneda tiitlite pärast pinev rebimine. Vast juba Angeburgis, kus korraldatakse järgmised euroopavõistlused.

Üksikasjalised tehnilised tulemused:

15 m² monotüüp-klassis olid üksikute sõitude tulemused:

1. sõit: 1. „Filou“ (Eesti), juht E. Gahlnbäck. 2. „Barbara“ (Saksa), juht Krebs. 3. „Nordlicht“ (Saksa), juht Wolz.

2. sõit: „Pregel“ (Saksa), juht Wenig. 2. „Csardas“ (Eesti), juht Wirén. 3. „Caprice VII“ (Läti), juht Taube. „Filou“ jäi selles sõidus 10. kohale.

3. sõit: 1. „Filou“, 2. „Caprice VII“, 3. „Csardas“, 4. „Alarm“ (Eesti), juht Hansen, 5. „Hasard“ (Läti), juht Marschütz, 6. „Pregel“.

4. sõit: 1. „Filou“, 2. „Hasard“, 3. „Seeschwalbe“ (Saksa), juht Gerber, 4. „Alarm“, 5. „Caprice VII“, 6. „Barbara“.

Esimeseks ja euroopameistriks tuli Etienne Gahlnbäck, purjekal „Filou“, teiseks lätlane Bob Taube purjekal „Caprice VII“, kolmandaks W. Wirén (Eesti) purjekal „Csardas“.

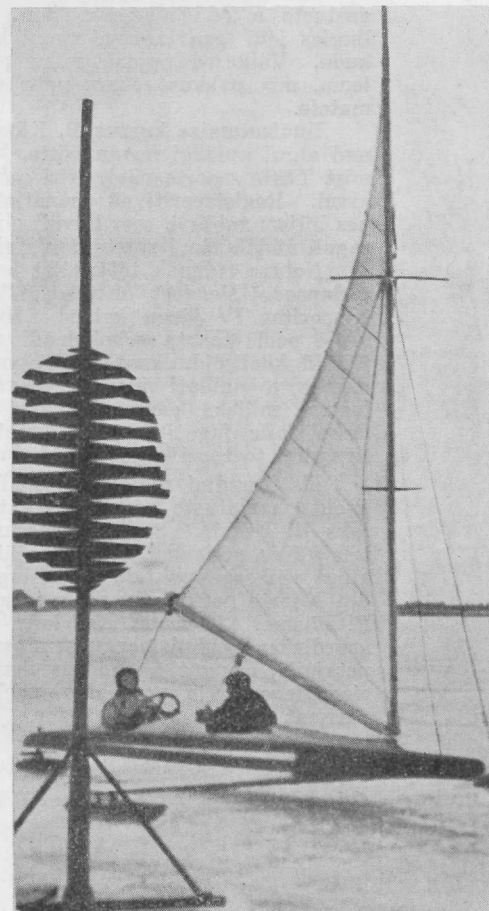
15 m² konstruktsioon-klassis:

1. ja Euroopa meister 2. E. Holst purjekal „Fanal“, 2. Tepper (Saksa) purjekal „Goldstreifen“, 3. Skopnik (Saksa) purjekal „Silberstreifen“.

12 m² klassis võitis kõik neli sõitu lätlane B. Taube purjekal „Teifi“ ja tuli Eesti meistriks.

10 m² klassis saavutas üldarvestuses esikoha W. Wassiljew (Eesti) purjekal „Kobold“.

15 m² A klassis, millist võttis osa ainsa naisvõistlejana pr. Karin Sebulke purjekal „Wampyr“, tuli üldvõitjaks saklane E. Volz purjekal „Polarfuchs“.

E. Gahlnbäck, Eesti, jõuab oma „Filou!“ võitjana finiši.

Üle takistuste ikka edasi Tagasivaade Kalevi iluuisutajate klubi hooaja tegevusele

Tallinna Kalev on praegu Eesti iluuisutamise peaaegu ainsaks kantsiks. Väljaspool teda harrastatakse seda sporti vähesel määral üksnes veel Tartus. Heites pilku tagasi möödunud hooajale, peab Kalevi iluuisutamise klubi märkima, et tänavu tuli ala paremaks harrastamiseks rohkesti võidelda ilmastikuga. Seltsi liuväli saadi avada küll võrdlemisi vara — 10. detsembril, kuid pehmed ilmad katkestasid vahet pidamata püsivat harjutamist. Kokku oli hooaja vältel ainult 70 iluuisutamise-päeva. Siia hulka tuleb arvata ka kümme-kond sääraseid päevi, millal harjutati paarisentimeetrilise veekihiga kaetud jää, et esivõistlusteks olla vormis. Ilmastiku muutlikkusest tuli võistlusi korduvalt edasi lükata, nii et võimatuks muutus isegi eelreклаami tegemine.

Klubi peasihiks oli noorte iluuisutajate juuretõmbamine ja nende arendamine. Hooaja lõpuks tõusis liikmete arv 80-le, misjuures elavamate tegevust näitasid nii noored kui ka vanemad sportlased.

Klubi juures töötas pr. Nurga juhtimisel 6—10-aastaste mudilaste rühm. Arvult 22 mudilast liugles jää, ega tahtnud tunni lõppenult sellelt lahkuda. Väikesed õppisid mõne päevaga uiskudel liuglema, mis pakkus rõõmu neile endile kui ka vanematele.

Iluuisutamise kursus R. Kärsini juhtimisel ei tahtnud algul kuidagi hoogu võtta, kuid hiljem oli elavne-mist TKSÜ noorte näol, eriti saksa koolide kasvandike arvel. Registreeriti 40 osavõtjat, kuid see arv kahanes hiljem tublisti, sest liuväli oli pehmete ilmde tõttu sageli nädalapäevi suletud, mis riisus töö hoogsuse.

Noorte rühmas töötas 20 kooliõpilast, enamik tütarlapsed. Nendest 11 võistles TKSÜ esivõistlustel ja 9 sooritas IV järgu katsed. Huvi tõstmiseks jagati klubi poolt tasuta schokolaadi neile, kes korralikult täitsid koolisõidu kaaresid. Sportliku vaimu kasvata-miseks võimaldati noortele osavõtt Eesti meistrivõist-lustest, milleks koolisõidu kava muudeti nõrgemaks. Osavõtjatele jagati klubi liikmete K. Rütmani ja K. Graudini toetusel ergutusauhindu.

K. Graudini nimelistel rändkarika-võistlustel koolisõidu harjutuste sooritamises tuli teiskordselt võit-jaks R. Kärsin. Samade võistluste rändauhinna nais-tele võitis neljandat korda ja jäävalt prl. V. Kaljuvee, kuigi väikese punktide ülekaaluga pr. A. Toomi ees.

Noorte parkide juhataja ülesandel pidas klubi liige E. Pasmel 21. veebr. Kadrioru liuväljal korraldatud spordipäeva puhul loengu seminari ja pedagoogiumi lõ-petajaile, loengut täiendades iluuisutamise demonst-ratsioonidega. Ala propageerimiseks esines klubi kolm parimat uisutajat 20. veebr. Nõmmel demonst-ratsiooniga.

Kavas ette nähtud kursused ja demonstratsioonid Tartus ja Viljandis jäid pidamata halbade ilmde tõttu. Soomlase Nikase ja Läti parimate küllakutsu-mine langes ära talispordiliidu lahkumise tõttu rah-vusvahelisest liidust.

Ühe tähtsama sündmusena klubi elus väärib erilist märkimist juhatusliikme H. Hahli 75. sünnipäeva pü-hitsemine. H. Hahl juhib klubi majanduslikku külge juba rida aastaid, tegutsedes selle kõrval aktiivsport-lasena veel tänapäeval.

Hooaja vältel sooritas A. Auer teise ja R. Kärsin kolmanda klassi märgi katsed.

Leedu uus korvpallivõit

Kuidas näeb välja mitteametlik Balti turniir

Kaunases peetud korvpalli-mavaõistlusel saavutas Leedu oma esimese võidu Läti üle. Normaalaeg lõppes küll viigiliselt 19:19, kuid lisaajal Leedu võitis 24:19. Ka Kaunas-Riia linnavõistlusel olid edukamad leedula-sed — 26:21. Mõlemal võistlusel olid lätlased poolajal võiduseisus: vastavalt 13:10 ja 10:7. Võistluste era-pooletuks kohtunikuks oli A. Selenoi, Eesti.

Seega on tänavu kõik kolm Balti riiki üksteisega läbi mänginud. Kui nende maavõistluste põhjal koos-tada Balti mitteametlik turniir, siis selle tabel näeks välja järgmisena (arvud tähendavad peetud matschide arvu, võite, kaotusi, korvide suhet ja saavutatud punkte):

1. Leedu	2	2	—	60:43	4
2. Läti	2	1	1	54:57	2
3. Eesti	2	—	2	57:71	0

Üheaegselt Leedu-Läti maavõistlusega Kaunases peetud kolme korvpalliliidu esindaja vahelisel nõupidamisel oli kaalumisel ametlikkude Balti turniiride sisse-seadmine. Eelnõusolek selleks oli olemas kõigilt.

J. Kotkas võitis E. Bietagsi!

Kalevi maadlejate edukad klubi-matschid

Märtsikuu viimasel nädalal oli Tallinna Kalevi maadlusmeeskonnal võistlusi Turun Voimamiestega ja Riia LAS-iga, alul kolme-klubi-matchi näol Riias ja hiljem ainult soomlastega Tallinnas. Mõlemal rindel jäi võitjaks Kalev. Riias Kalev saavutas 16 punkti soomlaste 14 ja lätlaste 12 punkti ees ning võitis jäävalt Eesti aukonsuli Penttila rändauhinna. Eestlas-test jäid Riias võitmatuks ainult J. Kotkas ja A. Männis. Seejuures Kotkas saavutas revanschi Ed-vins Bietagsi üle. Kohtunike hääled olid küll 2:1,

kuid Kotka võit oli selge. Kärbeskaalus E. Sikk kaotas Maunulale 2:1 ja lätlasele Pircsile 3:0! Ka V. Mägi võistles kaasa vaatamata haigete käele, kaotades soomlasele Leppäkoskile 2:1.

Tallinnas peetud klubimatschil J. Looaru võitis vabamaadluses selle ala Euroopa kolmanda — Maunula — 2:1, kindlustades endale paremuse parteris. Kaheksast peetud matschist Kalev võitis viis.

A. Luhaäär tõstis 380 kg Eesti meistrivõistlused tõstmises

Eesti tänavused tõste-meistrivõistlused peeti 27. märtsil Tallinnas v.-s. Spordi korraldusel. Kokku startis kaheksa tõstjat, kuna provintsiseltsidel puuduvad lahedad võimalused oma esindajate saatmiseks ka kõigile suurtele võistlustele. Kuid seda tihedamalt võistles provintsi korrespondents- ja meeskonna-võistlustel. Kaheksa võistlustele ilmunut moodustavad meie tõstespordi „kõrgeima koorekihi“, millele veel lisanduda võivad vähesed. Pakutud tulemused olid läbilõikes rahuldavad: kergekaalust alates ei jäänud ühegi kogusumma alla 300 kg. Sääraseid meistrivõistlusi pole varem veel olnud, sest veel 1. a. oli paari meistrigi kogusumma alla nimetatud 300 kg.

Tehnilised tulemused olid järgmised:

Sulgkaal:	Suru- mine	Rebi- mine	Tõuka- mine	Kogu- summa
1. A. Kask, Sindi Kalju	75	75	105	255
2. H. Saal, Tervis	75	80	100	255
Kergekaal:				
1. P. Mürk, Kalev	80	100	125	305
Keskkaal:				
1. R. Laane, Türi mlk.	87,5	92,5	127,5	307,5
2. A. Vaikmaa, Tartumaa	85	95	125	305
Poolraskekaal:				
1. L. Kukk, Tartu malev	90	97,5	135	322,5
Raskekaal:				
1. A. Luhaäär, Sport	117,5	107,5	155	380
2. A. Lepik, Tartu Kalev	110	100	137,5	347,5

Eurooparekordid ujumises Arne Borg Eestisse treeneriks

Tänavused ujumise-euroopavõistlused korraldatakse 6.—13. augustini Londonis, Wembleys. Loodetavasti stardivad neil ka eestlased. Veepordiliit igatahes on asunud vastavale ettevalmistusele ning meie ujujatele parema lihvi andmiseks kavatakse Eestisse lühikeseks ajaks treeneriks palgata ei keegi muu kui kuulus Arne Borg. Ta tuleks Eestisse 9.—19. juunini.

Euroopavõistluste eel pole huvitusest ära tuua ujumise eurooparekordide tabeli kujul, mis kinnitatud 1. jaan. 1938. a.:

MEHED:

Vabaujumine				
100 m	H. Fischer, Saksa		56,8	1936
200 „	J. Taris, Prantsuse		2.12,2	1932
300 „	J. Taris, Prantsuse		3.27,6	1931
400 „	J. Taris, Prantsuse		4.47,0	1931
800 „	J. Taris, Prantsuse		10.15,6	1932
1000 „	J. Taris, Prantsuse		12.57,6	1932
1500 „	A. Borg, Rootsi		19.07,2	1927
Rinnuli-ujumine				
100 m	J. Cartonnet, Prantsuse		1.10,6	1937
200 „	A. Heina, Saksa		2.38,9	1937
400 „	F. Jensen, Daani		5.45,0	1936
Selili-ujumine				
100 m	H. Schlauch, Saksa		1.07,6	1937
200 „	H. Schlauch, Saksa		2.32,7	1936
400 „	H. Schlauch, Saksa		5.21,8	1937

NAISED:

Vabaujumine				
100 m	W. den Ouden, Holland		1.04,6	1936
200 „	W. den Ouden, Holland		2.25,3	1935
400 „	R. Hveger, Daani		5.12,4	1937
800 „	R. Hveger, Daani		11.11,7	1936
1000 „	R. Hveger, Daani		14.12,3	1937
1500 „	G. Fredriksen, Daani		22.36,7	1936
Rinnuli-ujumine				
100 m	H. Holzner, Saksa		1.20,2	1936
200 „	J. Waalberg, Holland		2.56,9	1937
400 „	M. Engfeld-Genenger, Saksa		6.19,2	1937
Selili-ujumine				
100 m	N. Senff, Holland		1.13,6	1936
200 „	N. Senff, Holland		2.44,6	1937
400 „	R. Hveger, Daani		5.44,5	1937

TEATEUJUMINE:

Meestele				
4×100 m	Ungari		4.06,6	1937
4×200 „	Ungari		9.10,8	1936
Naistele				
4×100 m	Holland		4.32,8	1936

Inglise suurpoksija Tommy Farr, kes Ameerikas on pidanud vastu võitma siiski kaotusi.

Eesti jalgpallihooaeg avatud Kalev-Sport 2:0

Kui mitte kaasa arvata 1925. a. lumetut talvet, millal aasta esimene jalgpallimatsch toimus koguni 25. jaanuaril, algas Eesti tänavune jalgpallihooaeg varem kui kunagi enne. Avamatschi sooritasid 27. märtsil AEG rändkarikale Kalev ja Sport. Eelmisel aastal olid nad samale karikale mänginud viigiliselt 1:1, kuid seekord suutis võita Kalev — 2:0 (1:0). Väravalööjateks olid pb Tõnissoo ja tf Niks. Kalevi võit oli teenitud, kuigi Sport pärast seisu 2:0 tugevasti üritas viiki.

Järgmisena oli ette nähtud pr. E. Fahle karika-võistluste läbiviimine veel enne ülestõusmispühi, kuid ära pidada saadi ainult Estonia-Puhkekodu matsch, mis lõppes 3:1.

Liiduklassi-võistluste algus on ette nähtud 1. mail, millal Tallinnas kohtuksid Sport-Tervis. Kevadvooru ja seega ka 1937/38. a. meistrivõistluste lõpp-päevaks on määratud 15. juuli.

Kohale jõudnud suures valikus

inglise ülikonna-, palitu-uudismustreid

parimaist inglise vabrikulist.

Pealeselle suurim valik kodumaa uudismustreist.

O.-Ü. RIETURITE ÜHISKAUBAMAJA

Tallinn, S. Karja 19. Telef. 455-77. Tartu, Aleksandri 5. Telef. 16-20.

A.-S. „VILL“

Tallinn, V. Karja 12.

Telefonid: juhatus 450-38.

ladu ja kontor 450-39.

Villased ja siidriided.

Meie ülikonna- ja kleidiriided

erinevad värvitoonide ja värviehtsusega, kuna oleme just spetsialiseerunud appretiuri ja värvimise headuse tõstmisele

Vabrikud: Narvas. tel. 70,
Tallinnas, Kopli tel. 12

Karl Veskus

KAUBANDUSE

A/S. HÜPPLER JA KO.

TALLINN, S. TARTU MNT. 43. TEL. 305-01

SOOVITAME SUUREMAL JA VÄIKSEMAL ARVUL
RAUDA, PLEKKI, IGASUGUSEID TÕÖRIISTU,
EHITUSMATERJAALE, MAJAPIDAMIS-, JAHI-
JA MAALRITARBEID

OSTAME:

VANA RAUDA, MALMI, PLEKKI JA MUID METALLE

O.-Ü. „ESTO“

TALLINN,

PIKK TÄN. 47, TEL. 444-22

KÕIK SPORDITARBED

täielises valikus soodsate hindadega

A.-s. Esimene Eesti Põlevkivitööstus
endine Riigi Põlevkivitööstus.

Viljapuukarbolineum

R. P. T. 33

viljapuude kevadiseks pritsimiseks.

Müügil 2-, 5-, 10- ja 20-liitrilistes plekknõudes ja 200-liitrilistes vaatides; igal karbolineumi-nõul on tarvitamise õpetus kaasas.

Viljapuukarbolineum R. P. T. 33 vastab „R. Teat.“ nr. 21/1938 avaldatud „Taimekaitse teostamise määruses“ ettenähtud tingimustele.

HINNAD:

VAADIVIISI — 30 senti liiter franko sihtjaam. Vaadi arvestame eraldi (kr. 5.— kuni kr. 8.—) ja võtame sama hinnaga franko Kohila jaam tagasi.

PLEKKNÕUDES — 2 ltr. kr. 1.20 fr. sihtjaam (ühes nõuga) 10 ltr. kr. 4.15 fr. sihtjaam (ühes nõuga)
5 " " 2.30 " " " " " " 20 " " 8.— " " " " " "

Tellimistega ja järelepärimistega pöörduda aadressil:

A.-s. Esimene Eesti Põlevkivitööstus

Valli 4—3, Tallinn. Telefonid: 450-85, 474-76 ja 450-62. Posti jooksev arve nr. 296.

Tallinna Majaomanikkude Pank Ü/P.

Harju 45, Vabadusväljaku nurgal.

AKTIVA

Äriseis 31. detsembril 1937. a.

PASSIVA

Kassa	Kr.	436.321.04
Hoiuarved	„	2.182.731.12
Väärtpaberid	„	1.067.868.10
Väärtused	„	10.753.70
Diskonteeritud vekslid	„	5.933.916.68
Konto-korrentarved	„	2.722.709.—
Korrespondendid	„	363.037.31
Garantii deebitorid	„	241.866.41
Vallasvara	„	53.468.87
Kinnisvara	„	377.991.24
Tuleva aasta kulud	„	2.306.88
Muud aktivad	„	6.710.82

Kokku Kr. 13.339.601.17

Osakapital	Kr.	310.900.—
Tagavarakapital	„	266.487.—
Amortisatsioonikap.	„	54.548.01
Hoiusummad	„	12.125.950.81
Võlad teistes pankades	„	—
Korrespondendid	„	31.118.—
Väljaantud garantiid	„	241.866.41
Tuleva aasta tulud	„	89.095.80
Muud passivad	„	161.296.92
Puhaskasu	„	118.338.22

Kokku Kr. 13.339.601.17

KULUD

Kulude ja tulude aruanne 1937. a. eest.

TULUD

Valitsemise- ja äriksulud	Kr.	184.264.88
Makstud 0/0 0/0, komisj. ja porto	„	407.385.99
Kinnisvara kasutamise kulud	„	13.228.41
Mitmesugused kulud	„	54.269.29
Puhaskasu	„	118.338.22

Kokku Kr. 777.986.79

Saadud 0/0 0/0, komisj. ja porto	Kr.	700.478.24
Tulud kinnisvarade kasutam.	„	15.597.—
Mitmesugused tulud	„	61.911.55

Kokku Kr. 777.986.79

„PÄEVALEHT“

ON ISESEISEV, DEMOKRAATLIK JA
ÜLERIIKLIKULT LEVINUIM AJALEHT

SUURIM NING KASULIKEM KUULUTAMISE LEHT EESTIS.
HINNATA KAASANDENA IGAL PÜHAPÄEVAL PILKE- JA
NALJALEHT «KRATT»

MEIE KIRJASTUSEL ILMUB

„LASTE RÕÕM“

— EESTI POPULAARSEIM LASTEAJAKIRI

T. E. K.-Ü.

GRAAFIKATÖÖSTUS

ON TÄIELISIM TÖÖSTUS SEL ALAL EESTIS

TRÜKIKODA

KÖITEKODA

TSINKOGRAAFIA

LITOGRAAFIA

OFFSET-TRÜKK

HINNAD KÕIGILE
VASTUVÕETAVAD

TELLIMISTE
TÄITMINE KIIRE

SUURIMAD NING TÄIELISIMAD

RAAMATU- JA KIRJUTUSMATERJALIDE
KAUPLUSED

KIRJANDUSE- JA PABERILAOD EESTIS

TALLINNA EESTI KIRJASTUS-ÜHISUS

TALLINNA-EESTI, PIKK T. 2.

OMA TELEF. KESKJAAM 428-83